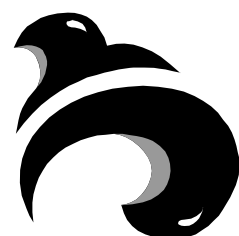

TULÁCKÝ

ZPĚVNÍK

OBSAH

A

Amnestie	74
Až zítra ráno v pět	57

B

Batalion	9
Běda poraženým	10
Buráky	11

C

Carpediem	12
-----------------	----

D

Dajána	14
Diego	13
Divokej horskej tymián	71
Dokud se zpívá	15

F

Frenky dlouhán	16
----------------------	----

G

Grónská píseň	54
---------------------	----

H

Hej člověče boží	55
Hlídač krav	73
Ho, ho, watanay	52
Holubí dům	17

J

Jaro	56
Jdem zpátky do lesů	18
Jistý krok	6

K

Kdyby tady byla taková panenka	19
Kluziště	21
Kozel	22
Květina	75
Kytky	20

L

Lachtani	23
Lásko má já stůňu	64
Léto	50

M

Mágův hlas	2
Maličký námořník	26
Míle a míle	25
Montgomery	24
Můj pes	27

N

Náměšť	28
--------------	----

O

O stavbě světa	51
Okoř	70
Ovečka	8

P

Pan jméno mé	30
Panenka	29
Píseň fremenů	5
Podzimní zpráva	31
Pohádka	65

R

Rána v trávě	34
Ringo Ding	69
Rosa na kolejích	66
Růže z papíru	67
Růže z Texasu	32
Růžička	33

S

Sbohem galánečko	38
Sedm žlutých kamínků	68
Severní vítr	36
Skládanka	53
Sotva se narodíš	41
Spatřil jsem kometu	37
Spinkej	39
Stará archa	40
Strom	35
Svobodná zem	63

S

Šípková Růženka	62
-----------------------	----

T

Tisíc mil	43
Toulavej	46
Trh ve Scarborough	44
Tři čuníci	42
Tři kříže	45
Tulácká abeceda	7

U

Už koníček pádí	61
-----------------------	----

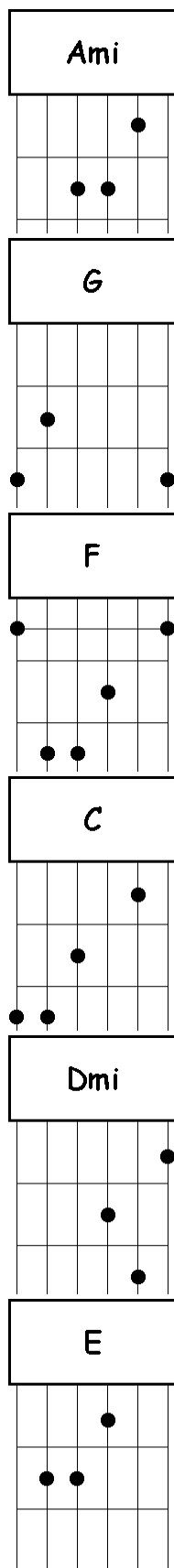
V

V dobách dalekých	3
Večerníček	47
Velrybářská výprava	58
Vikingská	49
Vodník	59, 72
Všech vandrůků můza	60

Z

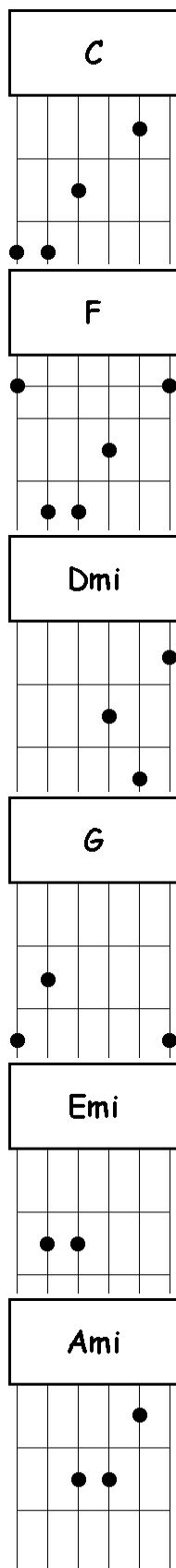
Za rok zpátky	4
Zelené pláne	48

MÁGŮV HLAS

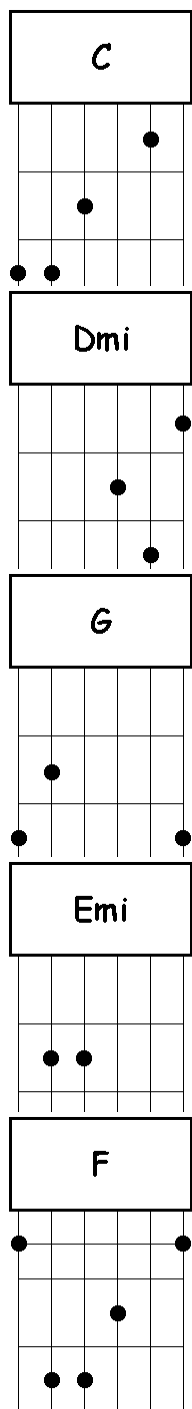
- Ami**
R: V cestě máš starý hrad,
G
tajemství léta ukrýval,
F **G**
magickou silou vlád,
Ami
ten, kdo jej kdysi obýval.
Chceš-li jít ve stopách,
G
co tu dávno smazal čas,
F **G** **Ami**
poslechni mágův hlas, mágův hlas.
- C** **G** **C**
1. Zavři oči své, jsou snad kouzelné,
Dmi **G**
světlo chraň a tmu nech,
E **Ami**
ať se točí na trnech.
C **G** **C**
Naplní se čas, víčka zvedneš zas,
Dmi **G** **E**
komnata se otevírá kolem nás...
- R:
2. Odešel už věk čistých bystrých řek,
ohňů lidí jeskynních,
čisté moře, čistý sníh.
Naplní se den, obraz v každém jen,
plný velké fantazie, živý sen.
- R:
3. V dávných roklinách, mořských zátokách,
ve větvích, v podzemí,
kdo jen všemu rozumí?
Živých bylo snad, nežli stačíš znát
a než putování skončí, nech si zdát: Že...
- R:
- : poslechni mágův hlas, mágův hlas. :

V DOBÁCH DALEKÝCH

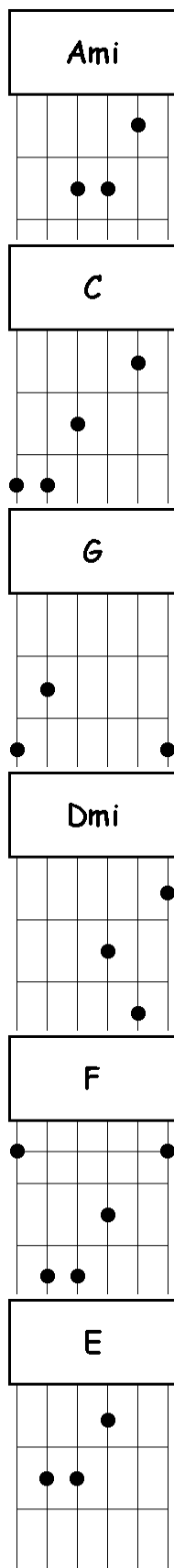
- C**
1. V dobách dalekých, kdy hrad tu stál,
 kdo z princů, z princezen, kdopak by se bál,
 že děti zvědavý, že budou zvědavý,
 co jim ten tábor náš, co jim jen dá?
F C Dmi G
Emi Ami
 2. Pak přešla staletí, z rozvalin kouř,
 když vítr proletí - z oceánu souš.
 A děti zvědavý, už budou zvědavý,
 co jim ten tábor náš, co jim jen dá?
 3. Kdo čekáš bohatství a zlatý důl,
 slyš, víc je přátelství a nad zlato sůl,
 děti jsou zvědavý, děti jsou zvědavý,
 co jim ten tábor náš, co jim jen dá?
 4. Po každém setkání - svit létavic.
 Až tábor osíří, snad Ti zbyde víc.
 : Zas budeš zvědavý, zas budeš zvědavý,
 co příští toulání, co jen ti dá.:

ZA ROK ZPÁTKY

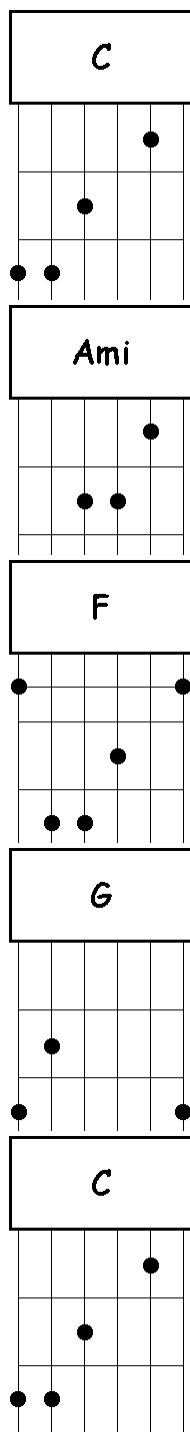
- C** **Emi**
 1. Kdo běžíš loukou, lesem slunci zamávat,
Dmi **G**
 kdo malý, velký chceš si hrát?
C **Emi**
 Hrad bránu otevírá už po staletí,
Dmi **G**
 spěchej, než sen Ti odletí.
- F** **G**
 R: Tak jsem tu zase za rok zpátky,
C **F**
 jen jiná přání má,
Dmi **Emi** **F** **G**
 ten, kdo tu s námi letos v hradbách přebývá.
F **G**
 Snad přijdem zase za rok zpátky
C **F**
 ve větších košilích
Dmi **Emi** **F** **G**
 a uvítáme všechny, co loni nebyli.
2. Ve světě můžeš ztratit cestu, kam jít dál,
 kéž by na blízku Tulák stál.
 Labyrint projde ten, kdo nezapomene
 a nemá srdce z kamene.
- R:
3. Kdo běžíš přes náměstí úsměv lidem dát,
 kdo umíš trablům svým se smát,
 uvidíš, rozkvete Ti i šedivý svět,
 jen radost, radost pohledět.

PÍSEŇ FREMENŮ

- Ami G C**
 1. Pálí písek do chodidel,
Ami G Ami
 stín v ten čas každý závidí.
Ami G C
 Bloudí žárem Arrakisu
Ami G Ami
 ten, kdo pramen nevidí.
- C Dmi Ami**
 R: Tak se ptám, zda kouzlo v očích máš,
C F G
 spatřím snad, kde své sny necháváš,
C Dmi E Ami
 v krajinách plných říčních cest a lesů zelených
2. Dávnou stezkou vydal se on,
 jméno své má v kronikách.
 Fremeni z pouště nepřijde zpět,
 čekáš a v srdci sílí strach.
- R: - " -
 - " -
 návrat tvůj není sen tak spěchej znovu mezi
 nás
3. Čistý, kdo život ti nabízí,
 vsouvá do vědomí řád,
 neber od něj jehlu do dlaní,
 žij tak, jak si budeš přát.
- R: - " -
 - " -
 na dunách letí k uším všem píseň Fremenu.

JISTÝ KROK

C

1. Krásné léto ještě neskončilo

Ami

cest těch před námi je dál a víc

F

G

odplouváme, letmo, nebo pěší

C

G

naš krok nezastaví vůbec nic.

C

- R: Stál tam v místě, které trochu známe

Ami

vyprávění samé trampoty

F

G

pravěkem teď ruku v ruce jdeme

C

G

C

lidé - lovci, tedy já a ty, já a ty.

2. Velká řeka která život nosí
zdá se tajemství si ukrývá
najít jeden z mnoha možných rodů
věru lehký úkol nebývá.

3. Sever všechny naše plány hatí
cestou jižní ten rod nepotkáš
východní směr nezná Sokol žádný
na západ se tedy vydáváš, vydáváš.

4. Kdo ví, zda se někdo zpátky vrátí
zprávu čekáme už mnohou noc
žádný ten směr ale není správný
v nohách mají lovci víc než moc

5. Když se zdá že léto bude v koncích
šťěstí se nám přece ukáže
ten, kdo teďka dával dobrý pozor,
každý problém lehce rozváže, rozváže.

6. Bloudi krajinou a bloudi stepí
měj však svoje srdce na dlani
vždyť po každé dlouhé tmavé noci
přijde slunce přijde svítání.

7. Najde jenom ten, kdo něco hledá,
kdo jen sedí, také nemá nic
domů z pravěku se lovec vrátí
šťěstí našel není nutné víc, nutné víc.

8. Pojdte všichni zavíráme bránu
snad se sejdem zase napřesrok
každý budem ale v jiných botách
starší, větší bude jistý krok, jistý krok...

Poslední sloka se zpívá bez doprovodu, zpomaluje se

7

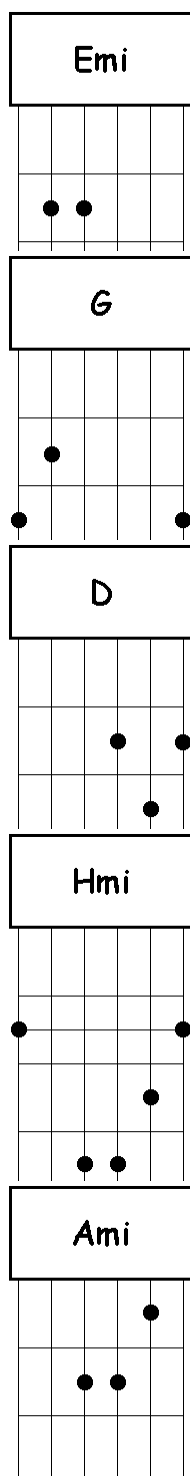
1. Ty máš má ovečko dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal vítr vát a můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš má ovečko dávno spát, mě můžeš hrát,
ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Ty máš má ovečko dávno spát, už máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou,
tak proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

BATALION

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
 R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
 víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G Ami
 1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz
Emi Hmi
 dává,
Emi D Emi Hmi Emi
 ostruhami do slabin koně pohání,
G Ami Emi Hmi
 tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi D Emi Hmi Emi
 do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

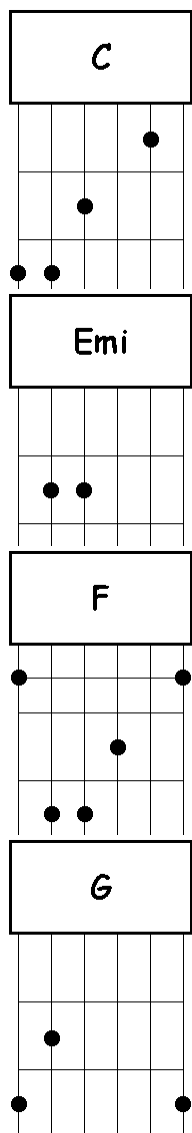
Emi G D Emi
 *: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
 zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
 víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
 díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi
 hroutí, na polštáři z kopretin budou věčně spát,
 neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou
 ti, za královský hermelín padne každý rád.

*:

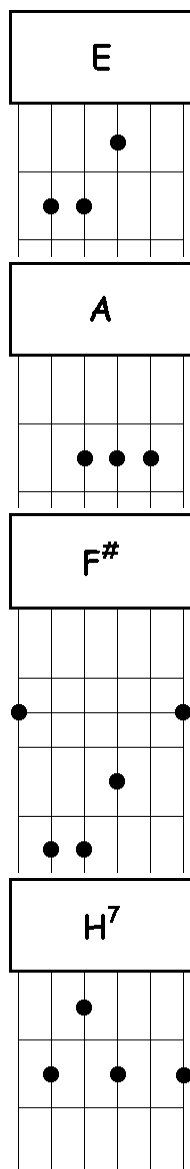
R:

BĚDA PORAŽENÝM

- C** **Emi** **F** **G**
 1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede
C **Emi** **F** **G**
 podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
F C G C G F G C
 vae victis, amen, amen.
2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si
 dobyly, ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní
 síly, vae victis, amen, amen.
3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si
 zvolili, otrokář však platí zlatem, římska vojska
 valem sílí, vae victis, amen, amen.
4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před
 silou, umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
 vae victis, amen, amen.
- 5.=1.

BURÁKY

1. Když sever válčí s jihem a zem jde do války
 na polích místo bavlny teď rostou bodláky
 ve stínu u silnice vidím z jihu vojáky
 jak válejí se líně a louskaj buráky.

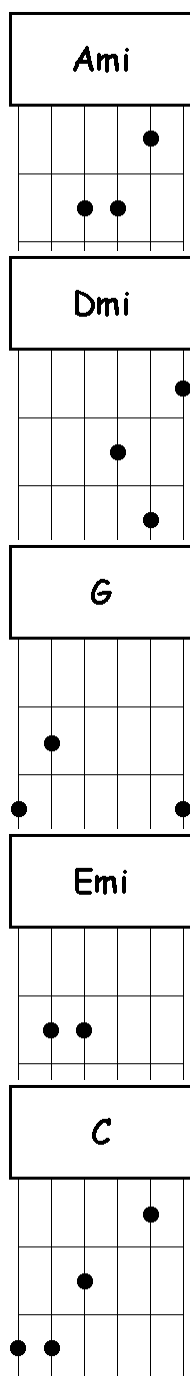
R: Hej,hou,hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky 2 x

2. Velitel řve v sedle, volá Yankeyové jdou
 a mužstvo stále sedí, že dál už nemohou.
 Tu velitel se otočí a hledí do dálky,
 tam jeho slavná armáda teď louská buráky

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
 své milenky a ženy zas půjdem políbit,
 až zeptaj se tě hrdino, cos dělal za války
 já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky

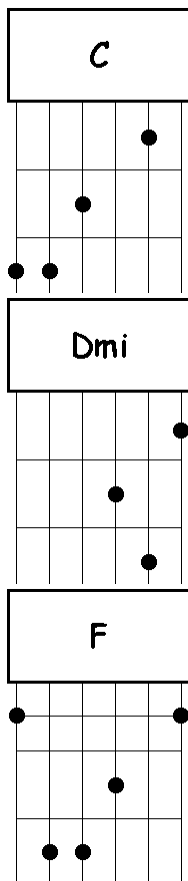
CARPEDIEM

- Ami** **Dmi**
1. Nadešel asi poslední den,
G **Emi**
 podívej celá planeta blázní
Ami **Dmi**
 a já neuroním ani slzu pro ni,
G
 jenom zamknu dům.
2. Půjdu po kolejích až na konečnou,
 hle jak mám krok vojensky rázný.
 A nezastavím ani na červenou
 na truc předpisům.
- Ami** **G**
- R: Tak tady mě máš,
Ami **G**
 dnes můžeš říkat
C
 klidně, co chceš.
 Zbylo tak málo vět,
Ami
 tak málo slov,
C
 co nelžou.
3. Už si nebudeme hrát na román,
 setři růž nikdo nás nenatáčí.
 Je poslední den a zbyla nám jen
 miska cukroví.
4. Ať všechny hospody dnes doženou plán,
 ať svět z posledního pije a tančí.
 A já nebudu pít, nechám na plno znít
 v hlavě všechno, co mám.
5. Žádný slib, z těch co jsem ti dal
 nejde vyplnit a nejde vzít zpátky.
 Tak ať točí se svět mladší o deset let
 na desce Jethro Tull.
6. Ať platí aspoň dnes, co dříve jsem jen lhal
 carpe diem, život je krátký.
 V tvých očích je klid a nemám chuť snít,
 co by bylo dál.

R:

DIEGO

C Dmi F C

R: Diego, don Diego, krásný koně máš,
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč

1. Za to hříbě, don Diego,
tady nuggety mé všechny máš,
za to hříbě, don Diego,
za tu malou bílou tvář.

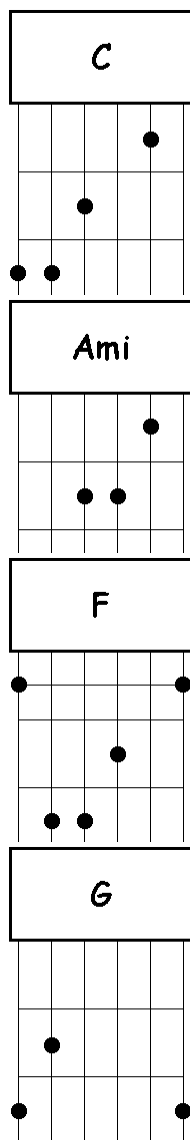
R:

2. Pohlédni do očí svému koni,
až v nich uzříš ohně zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívý
a vzpomeň na tu bílou tvář.

R:

3. Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl,
staříčkový don Diego, co to hříbě pro tebe znamená.
Nevěděl jsem, že se přihnalo štváno žárem
až ke dveřím tvého ranče
s malým živým uzlíčkem u sedla.

DAJÁNA

C Ami F G

1. Tam kde leží věčný sníh, kde neuslyšíš dívčí smích
tam kde můžeš jednou žít mladou lásku těžko mít
přece ta zem děvče má je malá a je sama

C Ami F G C Ami, F, G

R: Krásná bláhová Dajána

2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestala
ona zatím potají jediného v srdci má
na toho kdo klid jí vzal dnem i noci čeká dál

R:

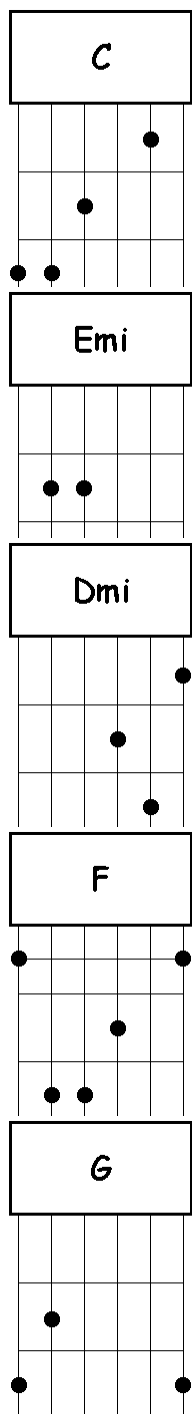
3. Ten kdo klid jí navždy vzal odešel si bůh ví kam
Dajána má v srdci žal, žije v marných vzpomínkách
předstírá-li ve dne smích pláče v nocích bezesných

R:

4. Ospalá jde ulici, nezbaví se lásky pout
snu jež voní skořicí, sny jež nejde obejmout
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid

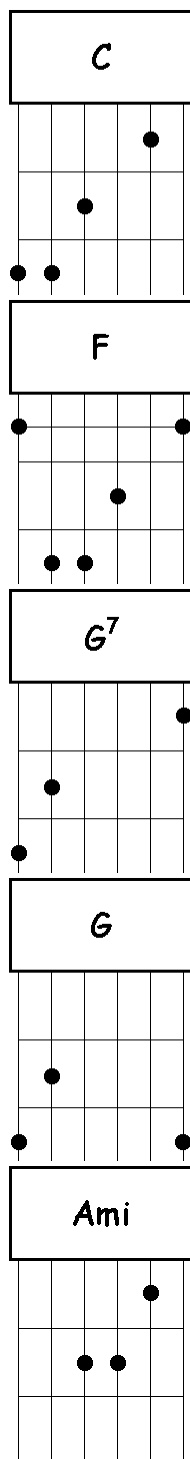
R:

DOKUD SE ZPÍVÁ

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
že školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

FRENKY DLOUHÁN

C F C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G7 F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

C G7
R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
F C
po Státech toulal se jen sám,
F C G
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F G
a každý, kdo s ním chvílku byl,
F G7 C
ten dlouho se pak smál.

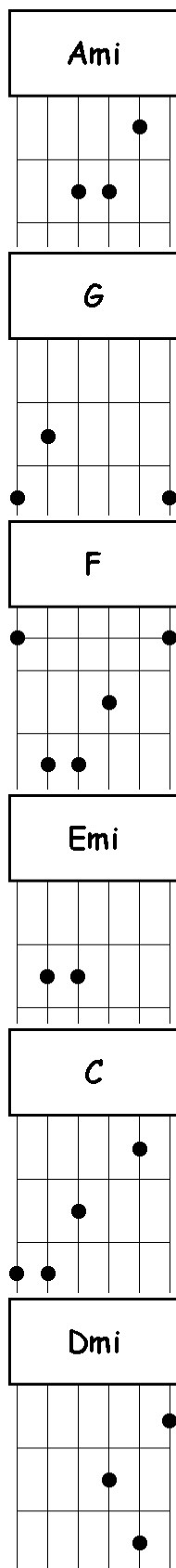
2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

HOLUBÍ DŮM

1. **Ami G F Emi Ami**
 1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
Ami G F Emi Ami
 stával v údolí mém starý dům,
F G C G C
 ptáků houf vylétal ke krovům,
Ami G F Emi Ami
 měl jsem rád holubích křídel šum.
2. Vlídna dívka jim házela hrách,
 máváním perutí víří prach,
 ptáci krouží a nemají strach,
 měl jsem rád starý dům jeho práh.
- Ami Dmi G C Ami**
 R: Kde je dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
 míval stáj vroubenou bílý štít.
Dmi G C Ami
 Kde je dům holubí, a ta dívka co spí,
Dmi Emi Ami
 vždyť to ví ,že jsem chtěl jen pro ni žít.
3. Nabízej úplatou cokoliv,
 nepojíš cukrových homolí,
 můžeš mít třeba zrak sokolí,
 nespatříš ztracené údolí.
4. Vlídny déšť vypráví okapům,
 bláhový kdo hledá tenhle dům,
 odrůstáš chlapeckým střevicům,
 neslyšíš holubích křídel šum.

R:

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

Ami⁷

D

G

C

Emi

C⁷

1. **Ami⁷** **D** **G C G**
 Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami⁷ **D** **G C G**
 koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami⁷ **D** **G Emi**
 mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami⁷ **D** **G D**
 jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

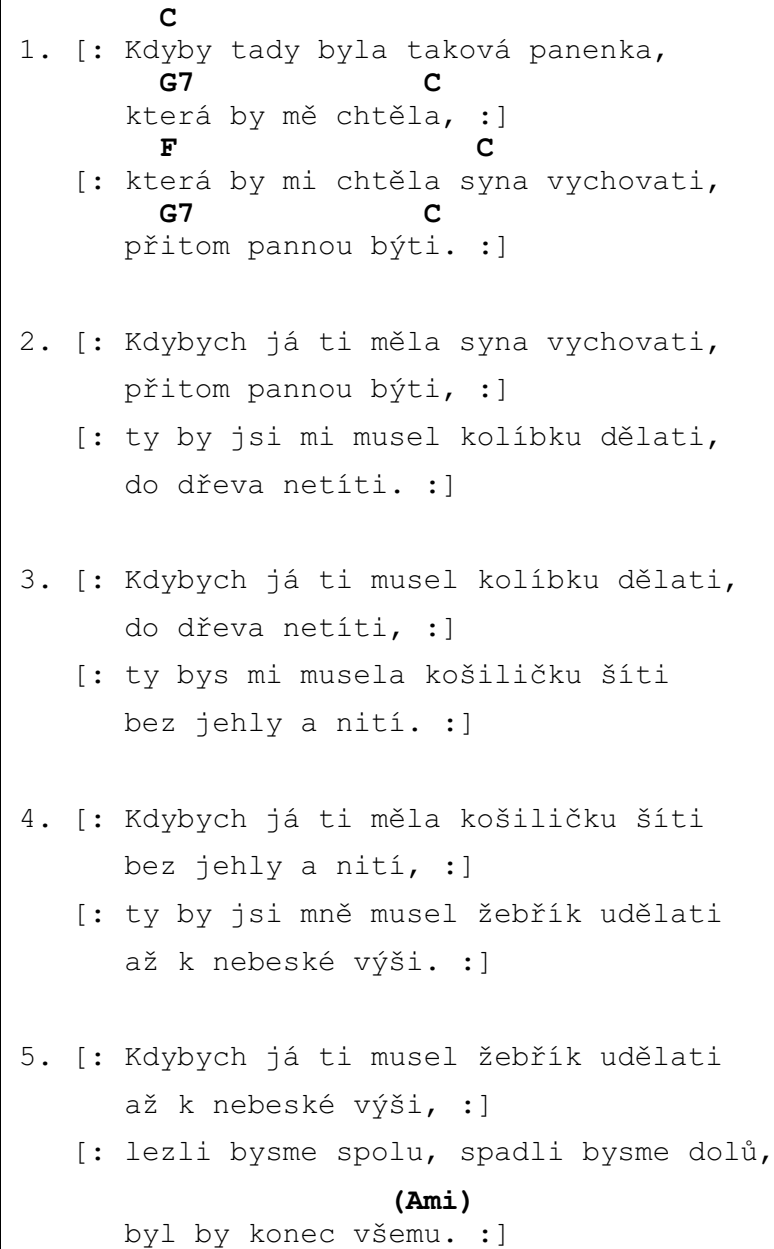
- G** **Emi**
 R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami⁷ **C⁷** **G D**
 kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
 z ráje nablýskaných plesů
Ami⁷ **C⁷** **G**
 jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
 mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
 šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
 i pes, kterej chce přízeň,
 napřed svého pána poprosí.

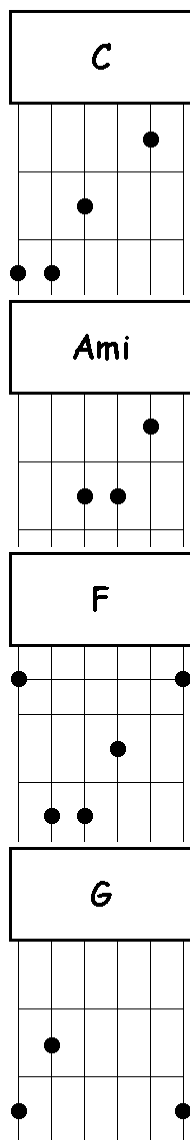
R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
 a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
 zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

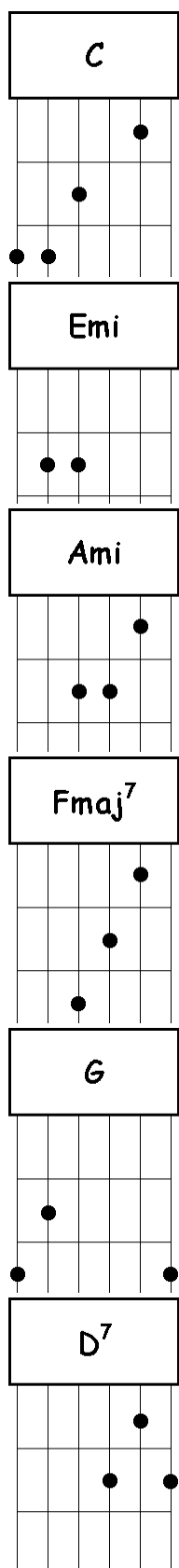

KYTKY

- C** **Ami** **F** **G**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
- F** **C** **F** **G** **C**
- kdo to kdy pochopi, kdo to kdy pochopi.
2. Řekni kde ty dívky jsou, co se tady mohlo stát,
muži si je vyhlédli, s sebou domu odvedli,
3. Řekni kde ti muži jsou, co se tady mohlo stát,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou.
4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,
Rada hrobu v zakrytu, meluzína kvílí tu.
5. Řekni kde ty hroby jsou co se tady mohlo stát,
co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta.

KLUZIŠTĚ

C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblohy
 C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 jednu malou kapku deště a ta mu spadla pod nohy.
 C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 Nejdřív ale chytil slinu, tak sáh kamsi pro pivo,
 C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 pak přitáhnul kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi Ami C
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
 F7maj C D7 G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
 C Emi Ami C
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
 F7maj C F7maj C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou...

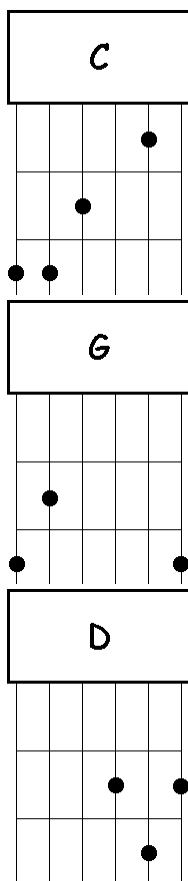
2. Vydal z hrdla mocně pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem.
 Celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi,
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mne vzal kolem ramen a políbil na tváře.
 Kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

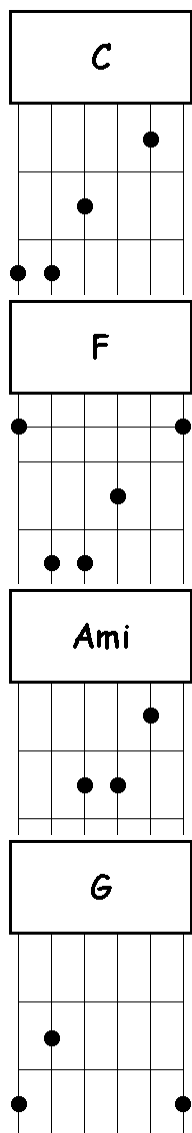
R:

KOZEL

1. ^G Byl jeden pán, ^C ten kozla měl,
^D velice si s ním rozuměl, ^G
^C měl ho moc rád, opravdu moc,
^D hladil mu fous na dobrou noc. ^G
2. Jednoho dne se kozel splet',
 rudé tričko pánovi sněd',
 jak to pán zřel, zařval "jéjé",
 svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
 "to je má smrt", mečel "mek, mek",
 jak tak mečel, vykašlal pak
 rudé tričko, čímž stopnul vlak.

LACHTANI

R: $\begin{matrix} C & & F & C & Ami & & G & C \end{matrix}$
[: Lach, lach, já, je lach, lach, já, je :]

1. $\begin{matrix} C & & F & C \end{matrix}$
Jedna lachtaní rodina
 $\begin{matrix} Ami & & & G & C \end{matrix}$
rozhodla se, že si vyjde do kina,
 $\begin{matrix} & & F & C \end{matrix}$
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
 $\begin{matrix} Ami & & G & C \end{matrix}$
a teď u kina Vesmír lachtají.
 $\begin{matrix} G & & C \end{matrix}$
Lachtaní úspory dali dohromady,
 $\begin{matrix} G & & C & G \end{matrix}$
koupili si lístky do první řady,
 $\begin{matrix} C & & F & C \end{matrix}$
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
 $\begin{matrix} Ami & & G & C \end{matrix}$
a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtaní si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film že života lachtanů, ó.

R:

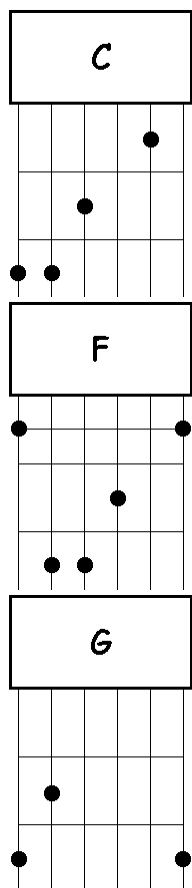
3. Tátu lachtana zlost popadla
a hned i vyskočil že sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med.
Doma zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídů po kině, já.

R:

4. $\begin{matrix} C & & F & C \end{matrix}$
Tahle lachtaní rodina
 $\begin{matrix} Ami & & G & C \end{matrix}$
od té doby nechodí už do kina, já.

R:

MONTGOMERY

- C** **F**
 1. Déšť ti, holka smáčel vlasy,
G **C**
 z tvých očí zbyl prázdný kruh,
 kde je zbytek tvojí krásy,
 to ví dneska jenom Bůh.

R: Z celý jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž,
 v Montgomery bijou zvony,
 déšť ti smejvá ze rtu růž.

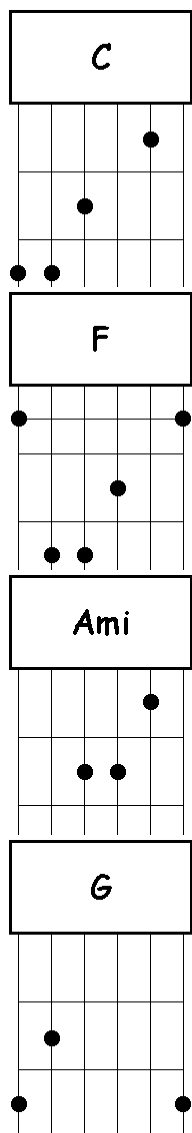
2. Na kopečku v prachu cesty
 leží i tvůj generál,
 v ruce šátek od nevěsty,
 ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
 zbylo v ni par těžkých chvil.
 Proužek krve stéká prachem,
 déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

MÍLE A MÍLE

C F C Ami
 1. Míle a míle jsou cest které znám,
C F G
 jdou trávou i úbočím skal
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
 a já na všech s vámi stál
 proč ale blátem nás kázali vést
 a špínou si třísnilí šat.

F G C Ami
 R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás
F G C
 ten vítr co začal právě vát.

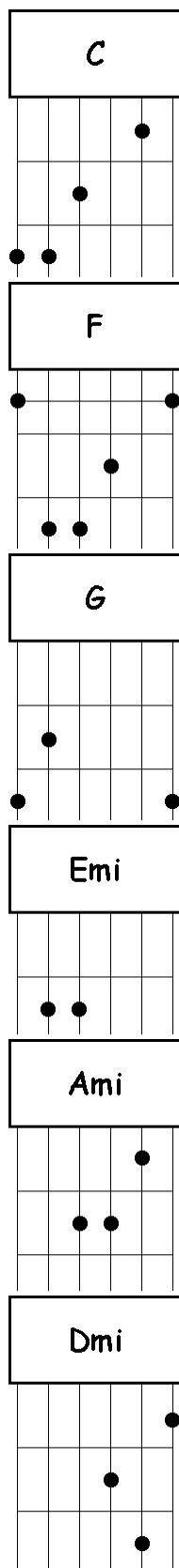
2. Míle a míle se táhnou těch cest
 a zas po nich zástupy jdou
 kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou
 Bůh ví co růží co dál mohly kvést ,
 spí v klínu těch práchnivejch cest.

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
 vždyť stéblo je záchranný pás
 dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás
 proč jen se účel tak rád mění v bič
 a proč že se má člověk bát.

R:

MALIČKÝ NÁMOŘNÍK

- C** **F**
 1. Maličkový námořník v krabičce od mýdla
C **G** **C**
 vydal se napříč vanou,
 bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
 pluje za krásnou Janou.

- Emi** **Ami** **Emi** **Ami**
 R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
Dmi **G**
 lákají odvážné kluky,
C **F**
 snad právě na něho štěstí se usměje,
C **G** **C**
 cíl má už na dosah ruky.

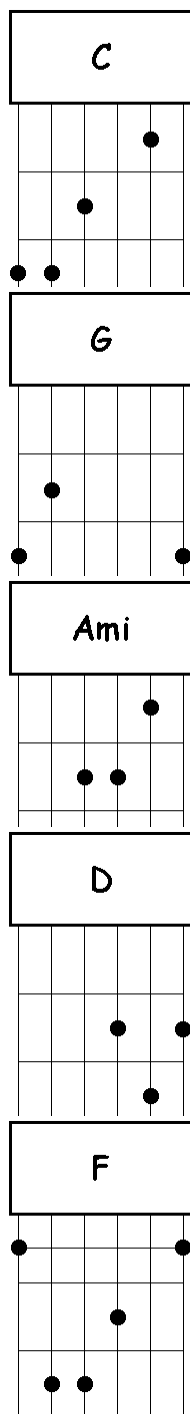
2. Maličkový námořník v krabičce od mýdla
 zpocený tričko si svlíká.
 Moře je neklidný, Jana je nastydlá,
 kašle a loďkou to smýká.

R:

3. Maličkový námořník s vlnami zápasí,
 polyká mýdlovou pěnu.
 Loďka se kymácí, v takovém počasí
 je těžké dobývat ženu.

- R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
 čekají na další kluky,
 maličkový námořník i študák z koleje
 mají cíl na dosah ruky.

MŮJ PES

C G Ami G
 1. Můj pes je gróf mezi psy,
C D G
 co chlup, to skvost, co zub, to hrouda zlata,
C G Ami G
 ocasem dělá elipsy,
F G C
 když vrčí na štěňata.

2. Můj pes je psem z Anglie,
 po otci lord, po mámě lady,
 hodný na hodné lidi je
 a zlý je na obejdy.

F G C F G C
 R: Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,
F G C F G
 chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé čelo,
F G C F G C
 jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
F G C Ami F G C
 jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

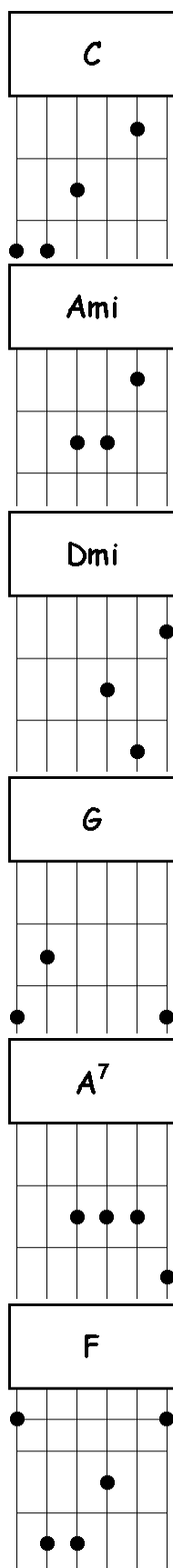
3. Můj pes je psí prototyp,
 on modelem být mohl psímu sousoší,
 od pondělí do soboty
 prolenoší.

4. Můj pes je rek - hrdina,
 běda lumpovi, jenž by na práh šláp',
 slupnut by byl jako malina,
 á, ten chlap.

R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
 pelech má u kredence, vysoké je inteligence,
 jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
 jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

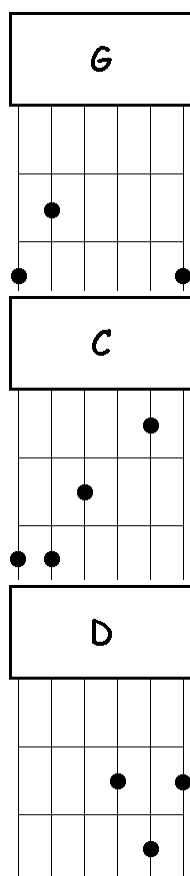
*: My dog is dog number one yeah ...

NÁMĚŠŤ

1. $\begin{matrix} C & & Ami & & Dmi & & G \end{matrix}$
 [: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :]
 $\begin{matrix} C & & A7 & & F & & G \end{matrix}$
 [: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -
 $\begin{matrix} C & G & C \end{matrix}$
 - usměvavé tváře. :]
2. [: Pevný je stůl, pevnější je hora, :]
 [: co je nejpevnější, co je nejpevnější -
 - ta člověčí víra. :]
3. [: Pustá je poušť i nebeské dálky, :]
 [: co je nejpustější, co je nejpustější -
 - žít život bez lásky. :]
4. [: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :]
 [: co je nejmocnější, co je nejmocnější -
 - pravdomluvné slovo. :]
5. [: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :]
 [: co je však největší, co je však největší -
 - ta lidská svoboda. :]

PANENKA

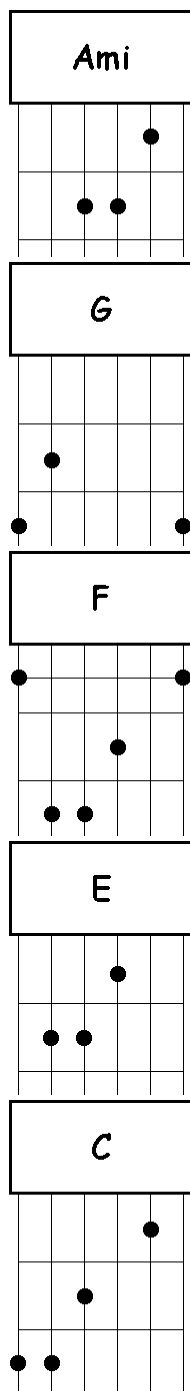
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
 snad houf bílých holubic nebo jen žal,
 tak odplul ten první den smáčený krví,
 ani poutovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty úspěchaná dámo uplakaná,
 otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
 a umyj se, půjdeme na karneval,
 a na bílou kůži ti napíšu tuší,
 že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

PAN JMÉNO MÉ

1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
 tys mě opustil ospalou,
 tu v hloubi zahrady, cítím úklady
 s píšťalou někdo sem kráčí.

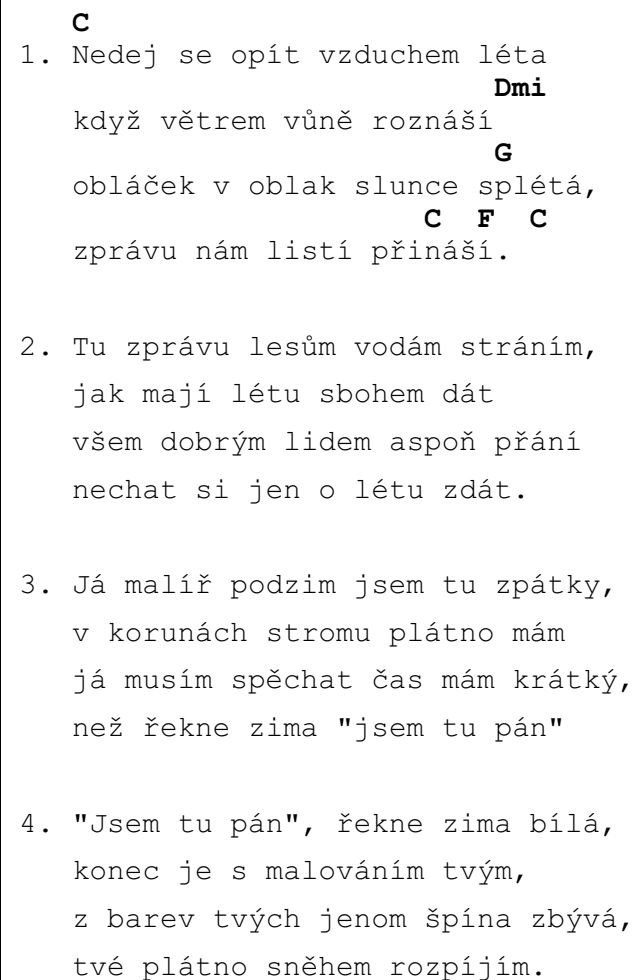
R: Hra náramně, krásně a na mě
 tíha podivná doléhá,
 hra náramně, zná mě, nezná mě,
 něha a hudba až k pláči.

2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
 krok a slušně se uklání,
 jsem rázem ztracená, co to znamená,
 odkládám strach a on praví.

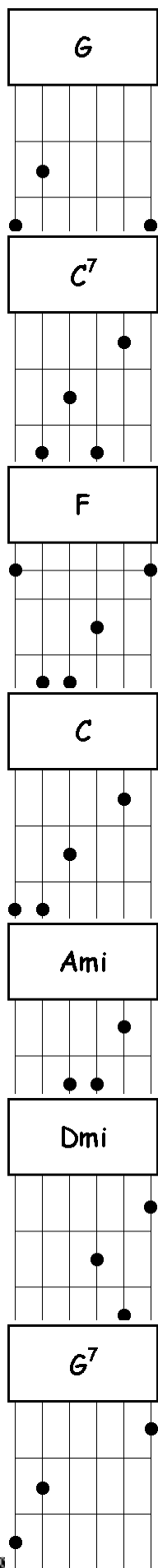
R: Pan jméno mé, mám už renomé,
 Pan se jmenuji a jsem bůh,
 Pan, bůh všech stád, vás má slečno rád,
 jen Pan je pro vás ten pravý.

3. A ráno raničko, ach má písničko
 Pan mi zmizel i s píšťalou,
 od Pana pro Pana, o vše obrána,
 ospalou najde mě máti

R: Hrál a ve tmě krásně podved mě,
 kam jsem dala oči kam.
 Pan, pěkný bůh, já teď nazdarbůh,
 počítám dál a má dáti.

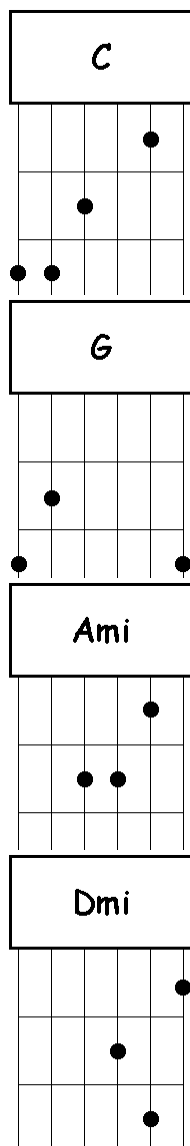

RŮŽE Z TEXASU

1. Jedu vám večer stezkou dát koňům k řece pít,
 vtom potkám holku hezkou, až sem vám z koně slít.
 Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
 znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale
 tahle hraje prim.
- R: Kdo si kazí smysl pro krásu ať s tou, a nebo s tou,
 dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.
- R:
2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád,
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.
- R:
3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
 dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám,
 co víc sem si moh přát
 ona byla milá, štíhlá rovná, zkrátka akorát.
- R:
4. Od těch dob svý stádo koní dál vodím k řece pít
 a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít .
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou ,
 tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou .
- R:

RŮŽIČKA

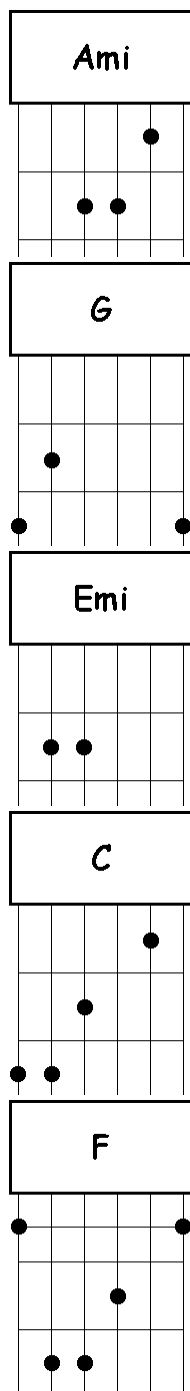

- C** **G**
 1. Krásná růže v sadu kvetla
C **G**
 u besídky ve chvojí,
C **Ami** **Dmi** **G**
 ta mé milé hlavu spletla ,
C **G** **C** **G** **C** **G**
 chtěla ji mít v pokoji.
2. Vykrad jsem se v noci z domu
 krásnou růži uloupit,
 měsíček mi svítil k tomu,
 když mě chytnou budu bit.
3. Pak jsem s růží k míle spěchal,
 na okénko zatukal,
 pantofle jsem venku nechal ,
 na polštář ji růži dál.
4. Když pak k ránu rosa padla,
 posel dobré pohody,
 milá pláče růže zvadla,
 nedala ji do vody.

Mezihra:

F, C, Ami, G, C

RÁNA V TRÁVĚ

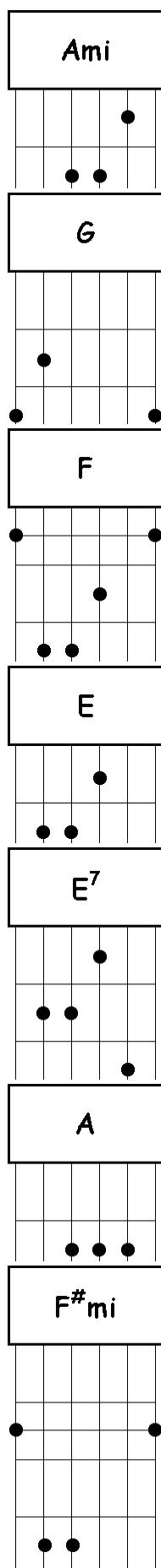
Ami **G** **Ami** **G**
 R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
 že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami **G** **Ami** **G**
 Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
 a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**
 1. Poznal Moravěнку krásnou
Ami **G** **C**
 a vínečko ze zlata,
G **F** **C**
 v Čechách slávu muzikantů
Ami **Emi** **Ami**
 umazanou od bláta.

R:
 2. Toužil najít studánečku
 a do ní se podívat,
 by mu řekla: proč, holečku,
 musíš světem chodívat.
 3. Studánečka promluvila:
 to ses' musel nachodit,
 abych já ti pravdu řekla,
 měl ses' jindy narodit.

Ami **Emi** **Ami**
 R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

STROM

1. **Ami** **G**
 1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
 svatby, pohřby tahle cesta poznala už tolikrát.
F **G** **Ami**
 Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E** **E7**
 a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

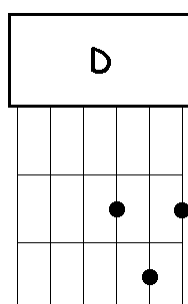
- A** **F#mi**
 R: A on tam stál a koukal do polí,
D **E7**
 byl jak král, sám v celém okolí,
A **D**
 korunu měl i když ne ze zlata
A **E** **A**
 a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh už nikdo nevzpomněl.
 Jenom košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
 A z vísky bylo město a to město začlo chtít
 asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

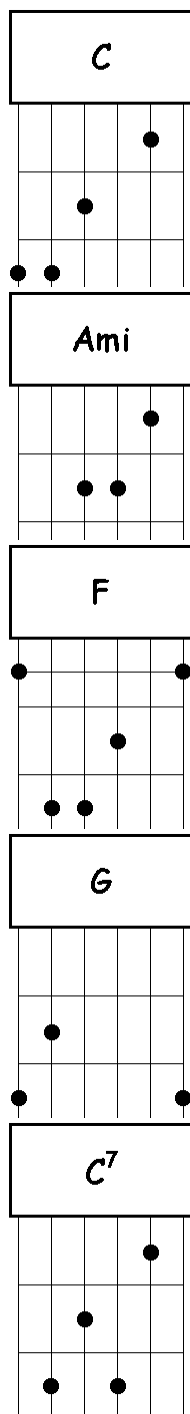
3. Že strom stál v cestě plánované, to malý problém byl
 ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
 Tak naposled se do dne náš strom tam podíval
 a tupou ránu do větvoví pak už ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
 a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
 Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
 jen přítel vítr si o něm na strništích píseň hrál.

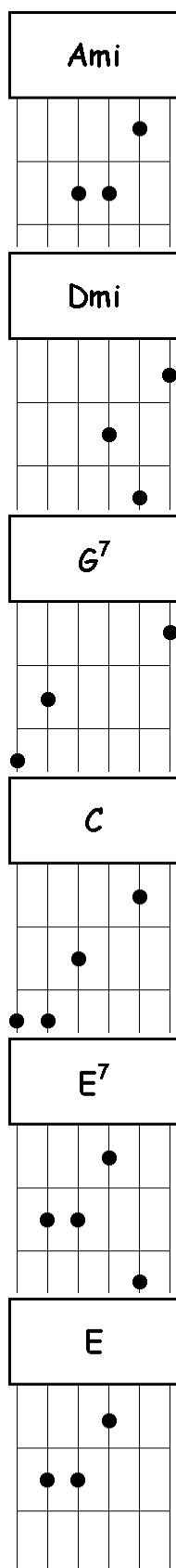
SEVERNÍ VÍTR

- C** **Ami**
 1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
 F **G**
 jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
C **Ami**
 Hlava mě pálí a v modravé dáli,
 F **G** **C**
 se leskne a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.
- C** **F** **C** **G**
 R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
C **C7** **F** **C** **G** **C**
 k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
3. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
 už slyším je výt blíž a blíž,
 už mají mou stopu, už větří, že kopu,
 svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,
 a opustil tvou krásnou tvář,
 má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk,
 a nad hrobem polární zář.

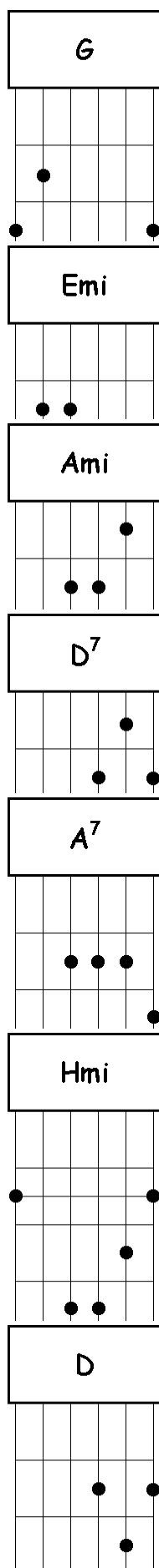
R:

SPATŘIL JSEM KOMETU

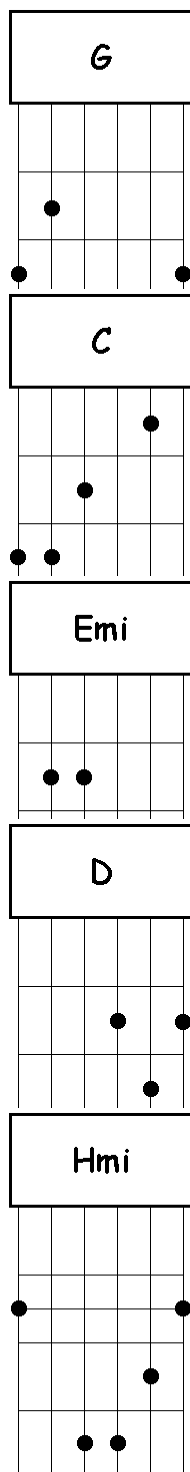
- Ami**
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- Ami** **Dmi**
- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvážná tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

SBOHEM GALÁNEČKO

- G** **Emi** **Ami** **D7 G A7**
 1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
 D **Hmi** **Emi** **A7 D**
 sbohem, galánečko, já už musím jíti,
Ami **D** **G** **Ami D7**
 kyselé vínečko, kyselé vínečko
G **Ami D7 G**
 podalas mně k pití,
Ami **D** **G** **C D7 G**
 kyselé vínečko, kyselé vínečko
Emi **Ami D7,G**
 podalas mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v panu, :]
 [: [: kyselé vínečko :] podalas' mne v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, precej sem sa opil, :]
 [: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa nehněvám, žes' mna ošidila, :]
 [: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

SPINKEJ

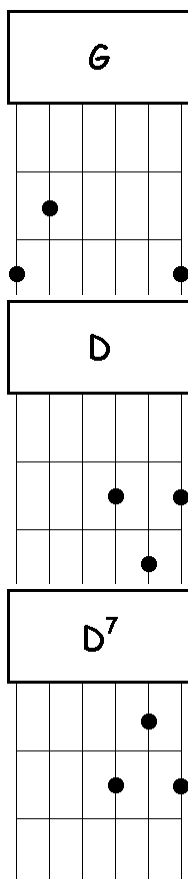
1. Už se končí den, už je čas k spánku,
 zdi se barví od červánků,
 hled', už lampář světla rozsvěcí,
 tak si dočti stránku, zavři knížku,
 honem hupky do pelíšku,
 koťata už dávno vrní za pecí.

- R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
 růže kvetou, voní mech,
 princeznu si Honza bude brát,
 až půlnoc prostře sítě,
 na vlásy políbí tě,
 vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
 od řeky se táta vrací,
 musím jít, je jistě hladový,
 až se usměje, tak na chvilenu
 očí si mu všimni, synku,
 snad jednou budeš taky takový.

R:

STARÁ ARCHA

G D G D7 G
 R: Já mám kocábku náram, náram, náram,
G D G
 kocábku náram, náramnou 2x

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku
 Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku

R:

Archa má cíl, já, archa má směr, já,
 plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šém, Ham a Jafet byli bratři rodní, kocábku
 Noe je svolal ještě před povodní,
 kázal jim naložiti ptáky, savce,
 ryby nechte, zachrání se sami hladce.

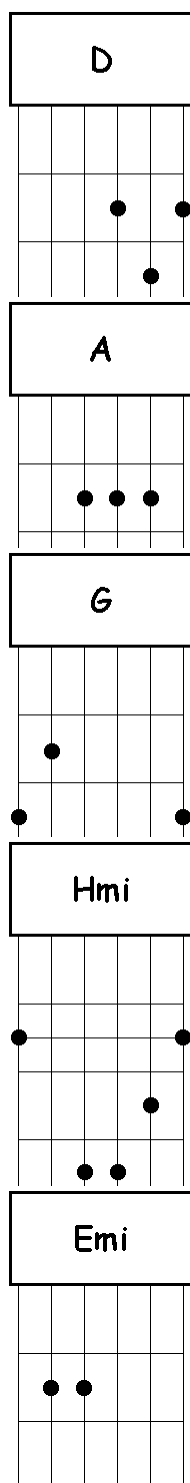
R:

3. Když přistáli, vyložili náklad celý,
 ryby, savci množiti se nestyděli,
 jenom bratři neměli se ku množení,
 tak to chodí, když na lodi ženská není

R:

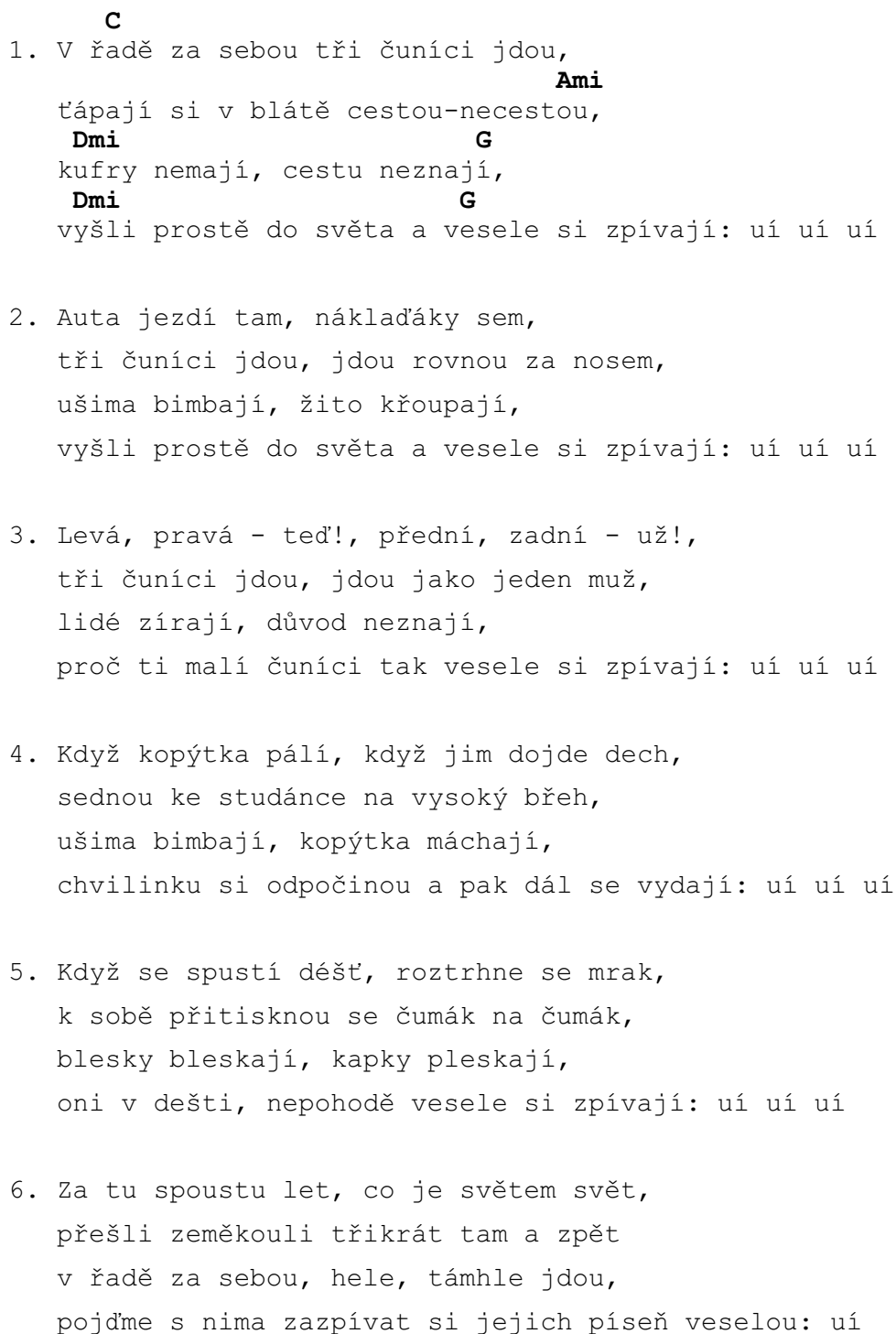
4. Přišla bouře, zlámala jim pádla vesla,
 tu přilétla holubice snítku nesla.
 Na břehu pak vyložili náklad celý,
 ještě že tu starou dobrou archu měli.

SOTVA SE NARODÍŠ

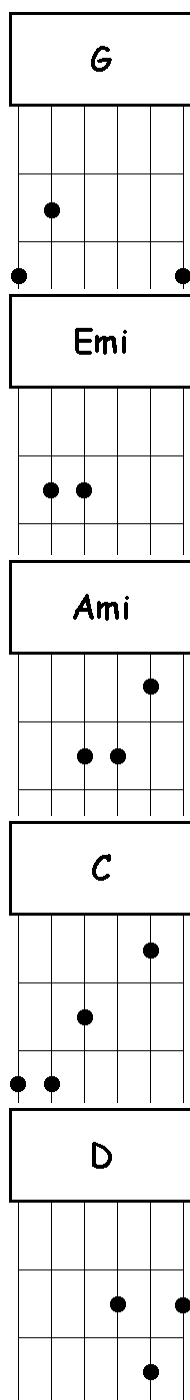

1. **D A D A**
 [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
G D A D
 [: šavli ti chystají ocelovou, :]
A Hmi Emi A
 ocelovou, bez parády,
G D A D
 [: co kmáni dostávají u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
 [: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
 ale z chýše pod horama,
 [: těžko se vyplácet šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
 [: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
 nezabijou, a pak možná,
 [: jakej maj mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
 [: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
 jednou-dvakrát, naposledy,
 [: zelený sukno je zkrvavený. :]
5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
 [: s flintama lidí by do pole hnal, :]
 do pole hnal proti sobě,
 [: komu jsou metály platný v hrobě? :]

(poslední sloka o půltón výše)

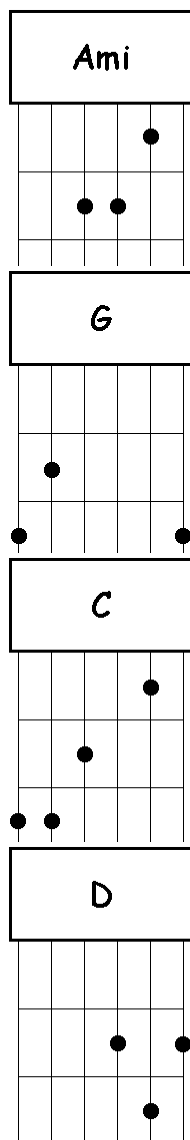

TISÍC MIL

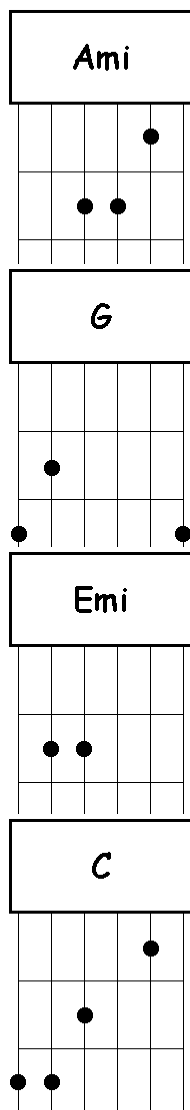
1. V nohách mám už tisíc mil,
 stopy déšť a vítr smyl
 a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkřej sráz,
 modrá tůň a bobří hráz,
 táta s mámou, kteří věřej dětskej snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
 teď mi zbejvá jen pár chvil,
 cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
- 6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
 uvidím už stoupat dým,
 šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- 8.=4.+[: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

TRH VE SCARBOROUGH

1. Příteli máš do Scarborough jít,
 dobře vím, že půjdeš tam rad,
 tam dívku najdi na Market street,
 co chtěla dřív mou ženou se stát
2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
 za jehlu rýč však smí jenom brát,
 a místo příze měsíční svit,
 bude-li chtít, mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
 šátek v písku přikaž jí prát,
 a ždímat v kvítku jabloňovém,
 bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
 v něm se může na cestu dát,
 s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
 bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční nad přívaly vln,
 zorej dva sáhy pro růží sad,
 za pluh ať slouží šípkový trn,
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Zorej ten sad a slzou ho skrop,
 choď těm růžím na loutnu hrát,
 až začnou kvést, tak srpů se chop,
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
 druhé z růží pro mne nech stlát,
 jen pýchy své a boha se ptej,
 proč nechci víc tvou ženou se stát.

TŘI KŘÍŽE

Ami G Emi
 1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
Ami G Ami
 který v drápech má ďábel sám,
 bílou přidí Šalupa My Grave míří
 k útesům, který znám.

C G Emi
 R: Jen tři kříže z bílýho
Ami G Emi Ami
 kamení někdo do písku poskládal,
 slzy v očích měl a v ruce znavený
 lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačky jen,
 chřestot nožů při kterým přejde smích,
 srdce, kámen a jméno Sten.

R:

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 druhej kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál.

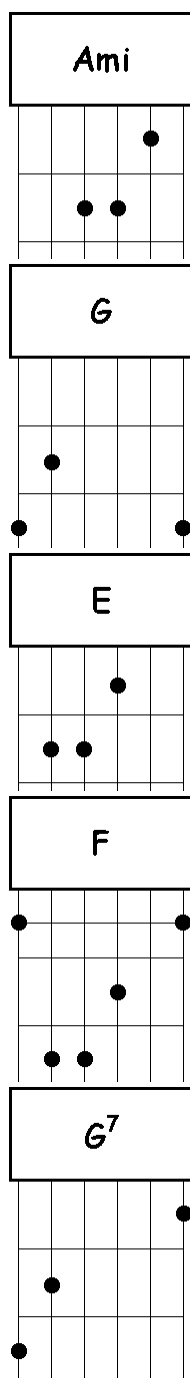
R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
 Patty Rogers těm dvoum život vzal,
 svědomí měl, vedle nich si klek,

*Rec: Snad se chtěl jen modlit, vím, trestat je lidské,
 ale odpouštět božské, snad mě tedy Bůh odpustí.*

R: . . . lodní deník a v něm co jsem psal

TOULAVEJ

1. **Ami** Někdo z vás, **G** co chutnal dálku,
Ami **E** jeden z těch, co rozuměj
Ami **G** **F** **Ami** ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej.
 Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,
 tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej.

F **G** **G7** **C**
 R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G** **F**
 na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem,
G **Ami**
 zapomněl hrát, zapomněl hrát.

2. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej
 malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej.
 Každý měsíc jiná štace, čekáš kam tě ulože,
 je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej

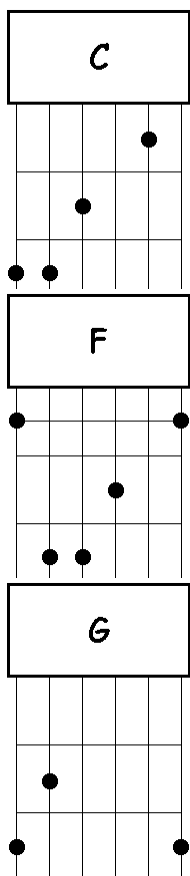
R:

3. Víím, že jednou někdo přijde tiše pískne, no tak jdem
 známí kluci ruku stisknou, řeknou víítej, toulavej.
 Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabolej,
 celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej.

R: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát
 vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy
 si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

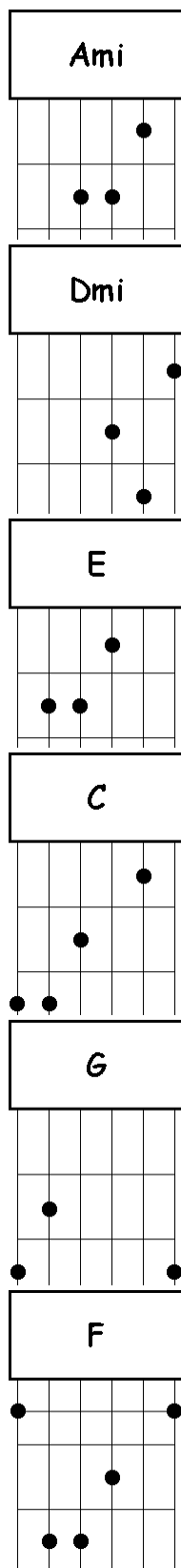
Někdo z vás kdo chutnal dálku

VEČERNÍČEK

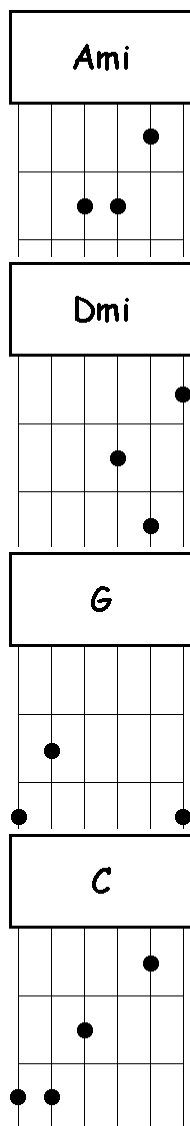
- C**
1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
F C F C
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
G C
zamává čepičkou,
F C F C
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
G C
maličkou ručičkou.
 2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipiska
bradu má vousatou.
 3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.
 4. Méďa Béďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najídou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.
- 5.=1.

ZELENÉ PLÁNĚ

1. Tam, kde zem duní, pod kopyty stád
 znám plno vůní, co dechám je tak rád
 čpí tam pot koní a voní tymián
 kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
 rád žiju na ní v tý pláni zeleny.
2. Tam kde mlýn s pilou proud řeky hnál
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál
 až přišlo psaní ať na ni nečekám
 prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
 sám z nenadání v ty pláni zelený.
3. Dál čistím chlív a lovím v ořeší
 jen jako dřív mě žití netěší
 když hlídám stáj a slyším vítr dout
 prosím, ať ji poví, že mám v srdci troud
4. Kdo ví, až se doví, z větrnejch stran
 dál, že jen pro ni tu voní tymián
 vlak, hned ten ranní ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem, do mých dlaní, v tý pláni zelený.

VIKINGSKÁ

Ami

1. Když Tvé srdce čelí strachu,
 Dmi **Ami**
 v temnotě se nevzdáváš,

 když se, spálen, zvedáš z prachu,
 G **Ami**
 za světlem se vydáváš

C **G**

- R: |: Vítr ví, vítr ví,
 C **G**
 kterým směrem k novým břehům,
 Dmi **Ami**
 veslům, zdá se, nepoví,
 G **Ami**
 kdy se pažím uleví. :|

2. Šetři dechem, tam, kde nouzí
 přítel není ohrožen,
 spěchej však, bys dech měl ztratit,
 k tomu, kdo Tě volá jen.

R: (bez repetice!)

3. Není nutná bílá kůže,
 pročpak uhlem značená?
 Chraň si rozum, čest a srdce,
 jen to něco znamená.

R: (bez repetice!)

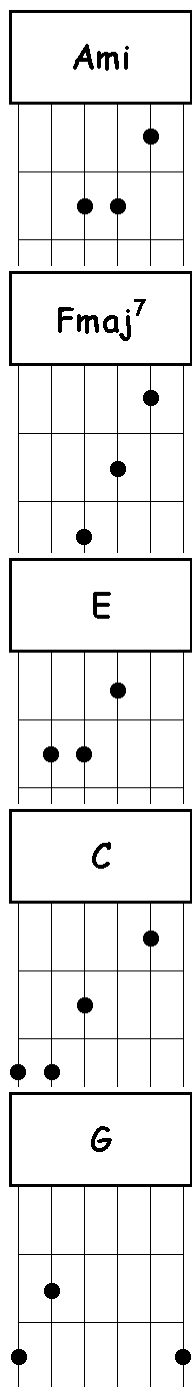
4. Sám-li plaveš napříč řekou,
 brázdíš modrý oceán,
 lehce ztratíš vzácné klíče
 od Run, Erbů nebo Bran.

R: (bez repetice!)

5. Každá pout' má zátočinu,
 kde loď naše zakotví,
 co však Viking na pevnině,
 kdopak z nás jen, kdopak ví?

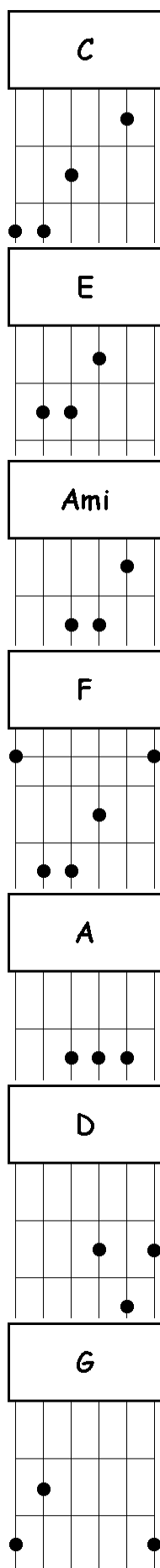
R:

LÉTO

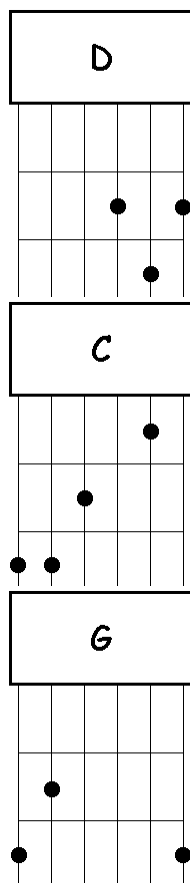
1. Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,
že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,
že si chvílemi jako blázen
střípky léta v sobě střádám.
2. Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdama
hlavu skládám.
3. V horských tůních smejuvám ulic prach,
zkouším ptačí písně hrát,
i když nemají slova žádná, pokouším se tisíckrát,
i když nemají slova žádná, každá z nich svůj
smysl skrývá.
4. Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
je jich stále víc - stránek bílých,
i když se to divný zdá,
je jich stále víc - stránek bílých,
které ještě popsat zbývá.
- 5: Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,
že si chvílemi jako blázen
střípky léta v sobě střádám.

O STAVBĚ SVĚTA

- C** **E**
1. Hospodin-stavitel nakreslil kruh,
Ami **E (C7)**
 dole buď voda, no a nad ní vzduch,
F **C** **A**
 fortel měl a k tomu píli i fór,
D **G**
 "glory-haleluja" zapěl andělskej chór.
2. (Vzal) hřebíků pár a trámů,
 hřebíků pár a trámů,
 víte už, jak příběh začíná,
 každěj to kdysi čet' v dějinách.
3. Když Noe viděl, že se kaboní,
 pár zeber sehnal a pár pakoní,
 přitesal trámy, pak vystužil kýl,
 klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.
- 4.=2.
5. Tak běžel čas a vývoj šel dál,
 Šalamoun král zem spravoval,
 vousy si pohladil, řek': povídám,
 teď hned tady postavte chrám!
- 6.=2.
7. Sám ďábel se smál, ví asi svý,
 někdo má konečný řešení,
 máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
 nevinnému staví kříž, staví kříž.
- 8.=2.
- 9.=2.
- 10.=2.
- 11.=2.

HO, HO, WATANAY

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
 dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
 ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
 vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
 má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

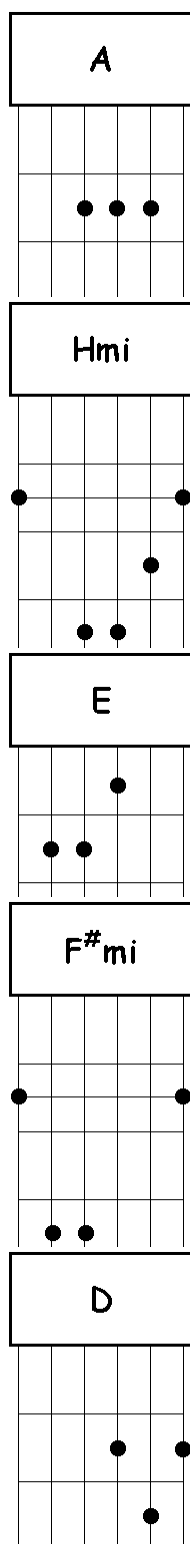
R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
 vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

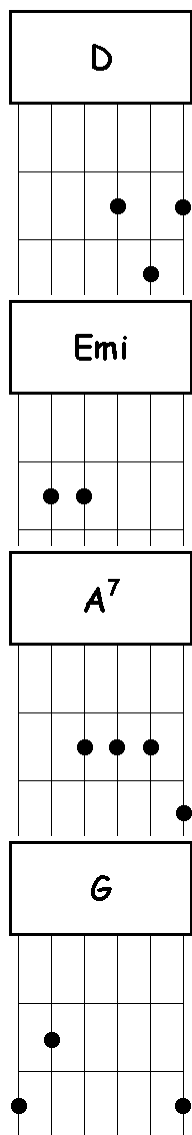
R:

SKLÁDANKA

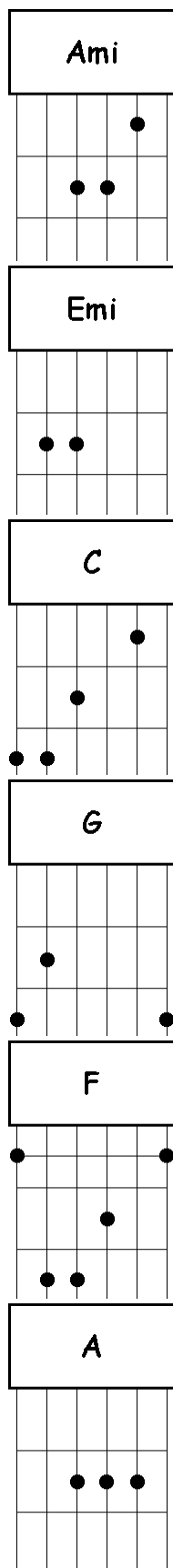
1. Tak od dneška vím, jak zavíráš oči,
 když pusu ti dávám,
 jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
 snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
 snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
 ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
 cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
 poprvé blízko, blízko tě mám
 a tvoje tvář je plná stop mých,
 začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
 uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
 ruce si chvíli nebudu mít,
 pel z tvojí kůže nechci si vzít,
 tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
- 4.=1. + milovaná ...

GRÓNSKÁ PÍSEŇ

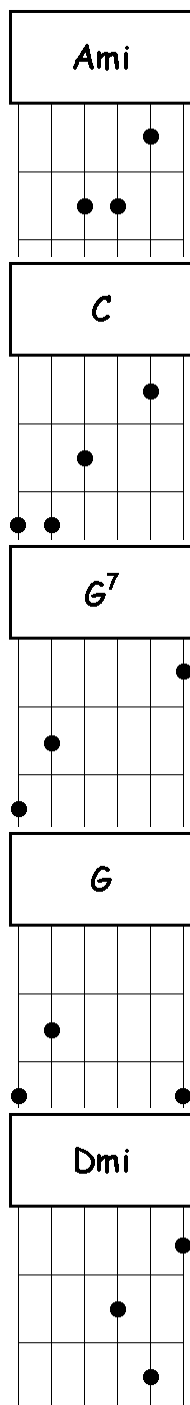
1. Daleko na severu je Grónská zem,
 žije tam Eskymačka s Eskymákem,
 |: my bychom umrzli, jim není zima,
 snídají nanuky a eskyma. :|
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
 půl roku trvá tam polární noc,
 |: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
 půl roku trvá tam polární den. :|
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
 hrávají s medvědy na četníky,
 |: medvědi těžko jsou k poražení,
 neboť medvědy ve sněhu vidět není. :|
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
 zaklepe na iglú hlavní medvěd:
 |: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
 Nesu vám trochu ryb na svačinu." :|
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
 psi venku hlídají před zloději,
 |: smíchem se otřásá celé iglú,
 neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :|
6. Tak žijou vesele na severu,
 srandu si dělají z teploměrů,
 |: my bychom umrzli, jim není zima,
 neboť jsou doma a mezi svýma. :|

HEJ ČLOVĚČE BOŽÍ

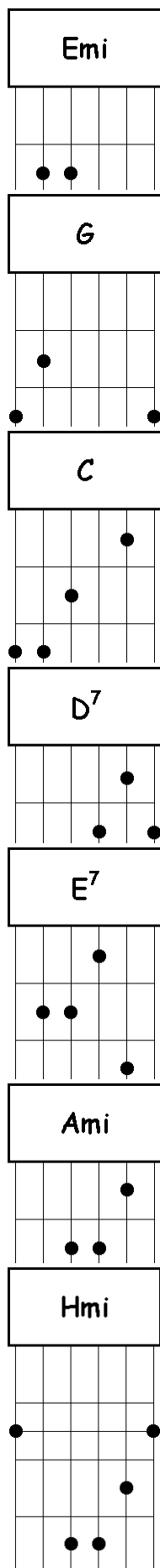
1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
 jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,
 nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
 jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
 nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
3. Hej, člověče Boží, zahodils peníze,
 jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
 nedají ti najíst, mám o tebe strach.
4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
 jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
 světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.
5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
 dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
 cizí dítě porodí, mám o tebe strach.
- 6.=1.
 *: Hej, člověče Boží ...

JARO

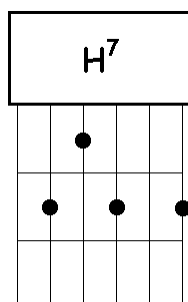

- Ami C G7 Ami**
1. My čekali jaro a zatím přišel mráz
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z vás
z hustých černých mraků se stále sypal sníh
jen vánice sílí poryvech ledových.
- C G**
2. Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá
Dmi G
do sýpek se raděj už nikdo nedívá
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíž.
3. To jednoho dne večer, to už jsem skoro spal
když vystrašeněj soused na okno zatukal
můj chlapec doma leží v horečkách vyvádí
já do města bych zajel, doktor snad poradí.
4. Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal
dříve než se rozjel, jsem ho ještě varoval
nejezdi naší zkratkou, je tam velkej sráz
a v tuhleté bouři tam snadno zlámeš vaz tak neriskuj
5. Na to smutný ráno dnes nerad vzpomínám
na tu hroznou chvíli když kůň se vrátil sám
trvalo to dlouho než se vítr utišil
na zasněžené pláně si každý pospíšil.
6. Jeli jsme tou zkratkou až k místu které znám
kterým bych té noci byl nejel ani sám
pak ho někdo spatřil jak leží pod srázem
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem
já klobouk sňal
někdy ten kdo spěchá se domů nevrací.

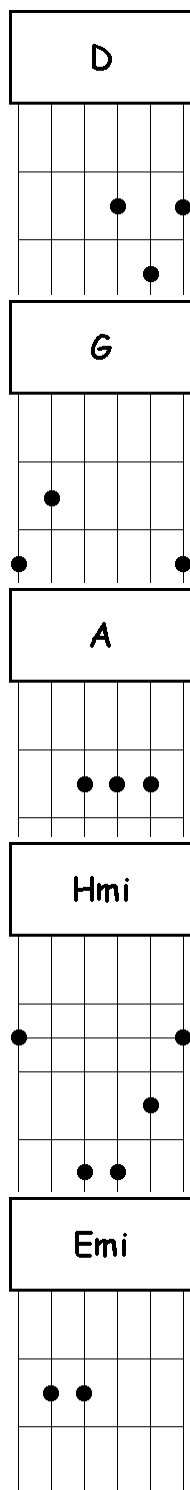
AŽ ZÍTRA RÁNO V PĚT

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
 a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
 a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
 a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 na mě nezapomeň a žij ...

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA

1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvaný Knecht,
Hmi **Emi** **A** **D**
 mám pro tebe hochu v lochu moc fajnovej kšeft,
 objednal hned litr rumu a pak něžně řval,
 sbal se jedem na velryby prej až za Polár.

R: Výprava velrybářská, k břehům Grónska nezdařila se,
Hmi **Emi** **A** **D**
 protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

2. Briga zvaná malá Kitty kotví v zátocě,
 nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
 Vypluli jsme časně zrána, směr severní pól
 dřív než přístav zmizel z očí,
 každé byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka s ní třeskutej mráz,
 hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
 Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
 v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

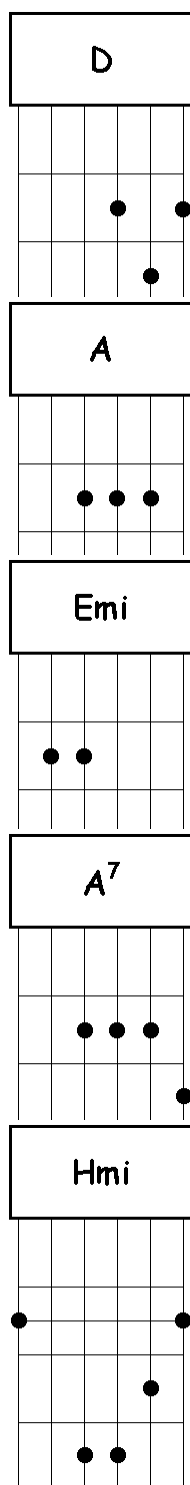
4. Když jsme domů připluli už psal se příští rok,
 starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
 Místo velryb v grónském moři zajímal vás grog,
 tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
 stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
 S paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
 máme velryb plný zuby na to vezmi jed.

R:

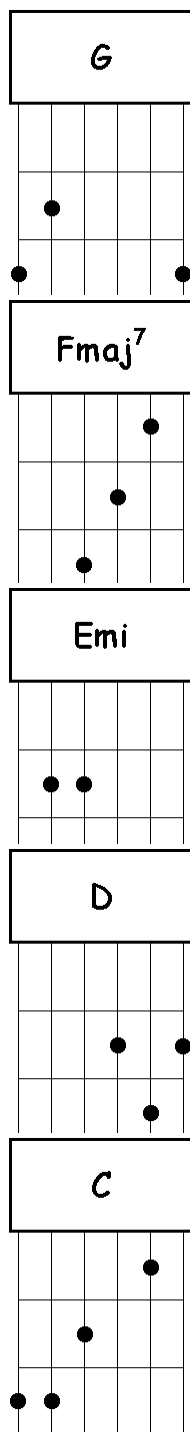
VODNÍK

- D**
1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
A
vlasý jako vodník, pod šosem to zebe,
Emi **A7**
z kůže břízy když narodil se oheň,
D **Hmi** **A7**
vysuší jim promáčený den.
2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písňě dlouhejch cest.
3. Na krku svý znamení raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.
- D** **A**
R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,
D **A**
vyzpíváný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.
4. Jiný písňě zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.

R:

VŠECH VANDRÁKŮ MŮZA

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
 a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
 to nebyl hřích po nocích, než po kytáře sáhla,
 tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

R: Haleluja, zavírá se brána,
 my zpívat chcem do rána,
 než napadá sníh,
 haleluja, kteroupak si dáme,
 než skončíme s ránem
 na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
 pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
 až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
 budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

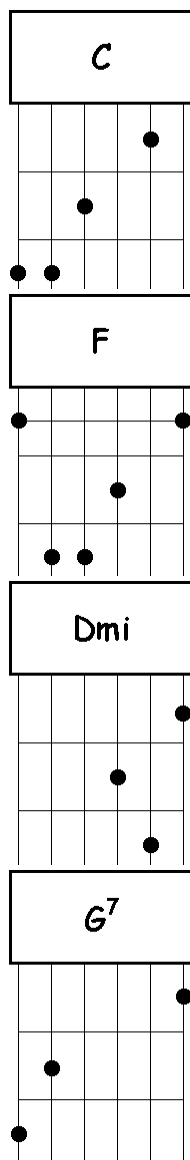
R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
 a kašlala na city, na obyčejnej lid,
 za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
 skončila na ulici a pod mostem má byt.

R:

4. Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
 má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

UŽ KONÍČEK PÁDÍ

- C** **F** **C**
 1. Znáám zem plnou mlíka a buclatejch krav,
 Dmi **G7** **C**
 kde proud řeky stříká na dřevěnej splav,
 mám jediný přání, snům ostruhy dát,
 a pod známou stráni zas kuličky hrát.

R: Už koníček pádí a zůstane stát,
 až v tý zemi mládí, kde já žiju rád,
 a slunce tam pálí a pořád je máj,
 a ceny jsou stálý a lidi se maj.

2. Kde všechno je známý, zvuk tátovejch bot
 a buchty mý mámy i natřenej plot.
 Z něj barva už prejská a mě je to fuk,
 já když se mi stejská, jsem jak malej kluk.

R:

3. V tý zemi jsou lípy a ve květech med,
 a u sudu pípy a u piva led
 a okurky v láku a cestovní ruch,
 a hospod jak máku a holek jak much.

R:

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

Emi **D**
 1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Emi **Hmi**
 žádný princ tam v lesích ptáky neloví.
Emi **D**
 Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
Emi **Hmi**
 u lůžka jí planá růže rozkvétá.

G **A7** **Emi**
 R: To se schválně dětem říká,
C **D** **G** **Hmi**
 aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
Emi **D** **G** **H7** **C**
 že se dům probouzí a ta kráska procitá,
A **H7** **Emi**
 zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání?
 Kdo si dívku pobledlou vezme za paní?
 Vyjdi zítra za ni a nevěř pohádkám,
 žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R:

Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
 |:čeká dívka dál, spí tam v růžích:|.

The figure displays four 5x5 grids, each with a label above it. The grids show different distributions of points (dots) on the intersections of the grid lines.

- Grid C:** Points are located at (row, column) coordinates (1,1), (1,2), (2,3), and (4,5).
- Grid Emi:** Points are located at (2,1), (2,2), and (3,3).
- Grid F:** Points are located at (1,1), (2,2), (2,3), (3,4), and (5,5).
- Grid G:** Points are located at (1,1), (2,2), and (5,5).

C

1. Řekl Mojžíš lidu svému přišel čas,
 Emi **F** **G**
 dnes v noci tiše vytratí se každý z nás,
C **F** **C** **G** **C**
 mává, mává nám všem svobodná zem.

 Já říkám rovnou každý ať s tím počítá,
 že naše cesta ke štěstí je trnitá,
 mává, mává nám všem svobodná zem.

R: |: Kdo se bojí vodou jít, ten podle
tónu Faraónu musí žít,
mává, mává nám všem svobodná zem:|

2. Až první krůček vody bude za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
mává, mává
- a ten den na to všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže, mává.

R:

3. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám, mává

LÁSKO MÁ JÁ STŮŇU

Ami

Emi

D

E

C

G

C⁷

Ami **Emi**
 1. Já, ač mám spánek bezesný,
D E Ami
 mě včera sen se zdál,
 i když už dávno nejsem s ním,
 mě navštívil sám král.

C G
 R: Řekl: "lásko má já stůňu,
C
 svoji pýchu já jen hrál,
C⁷ F
 kvůli vám se vzdávám trůnu,
C G E
 klenotů i katedrál"

2. Ač den mám vždycky poklidný,
 dnes nevím kudy kam,
 a trápí mě sen ošidný
 a trápí mě král sám.

R:

F

POHÁDKA

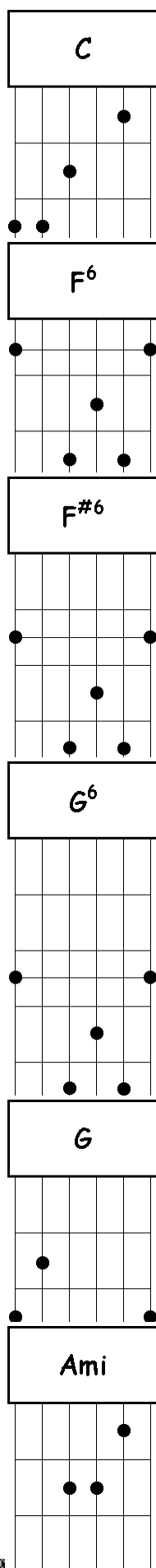
1. Takhle nějak to bylo, jedlo se, zpívalo, pilo,
 princezna zářila štěstím v hotelu nad náměstím.
 Drak lítal u dveří sálu na krku pletenou šálu,
 dědové, Vševědi okolo Popelky
 žvatlavě slibují šaty a kabelky,
 každé si odnáší kousíček úsměvu,
 dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
 hosté, se sjížděli k veliké, veselce,
 paprsky luceren metaly kozelce
 a stíny ořechů orvaných dohola
 pletly se letícím kočárům pod kola.
 Šmudla si přivezl v odřeném Wartburku
 kámošku z dětství, prejňákou Sněhurku.
 Vrátněj se zohejbá pro tučné, spropitné
 a kdo mu uklouzne, tak toho nechytne.
 Kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
 a vítr na věži opřel se do zvonů
 Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha,
 dvě sousta do kapsy a jedno do břicha.
 Náhle se za okny objevil skřítek, rozhrnul oponu
 z máminejch kytek, pěkně se usmál a pěkně se podíval
 a pak mi do ucha potichu zazpíval

R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel, všichni
 tě mezi sebe zvou a já jsem tu proto abys šel.

2. Na plně obrátky letíme světem
 všechny ty pohádky patřily dětem.
 Princové, Honzové, macechy, sudičky
 chopí se poháru, nože a vidličky.
 Dnes už se neplatí buchtama za skutky
 sudičky nesmolí kádrové, posudky.
 Obložen prošlými dlužními úpisy
 koukám se z okna a vzpomínám na kdysi.
 Jak se mi za okny objevil skřítek,
 rozhrnul oponu z máminejch kytek,
 pěkně se usmál a pěkně se podíval
 a pak mi potichu do ucha zazpíval.

R:

ROSA NA KOLEJÍCH

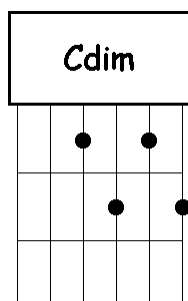

C **F6 F#6 G6** **G** **C**
 1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
C **F6 F#6 G6** **G** **C**
 tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 **G** **Ami** **Cdim**
 přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
F6 F#6 G6 **C**
 podivnej pták, pták nebo mrak.

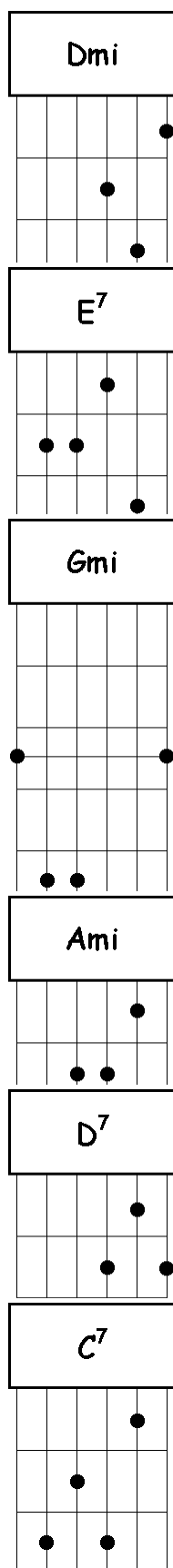
C **F6 F#6 G6** **C**
 R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 **C**
 vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,
F6 G6 **C**
 telegrafní dráty hrajou ti už léta,
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.
F6 F#6 G6 **F#6 F C**
 R: Je ráno, je ráno, |:nohama stíráš rosu na kolejích:|

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
 co si radši počkaj až se setmí a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

R:

RŮŽE Z PAPIRU

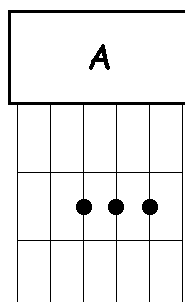
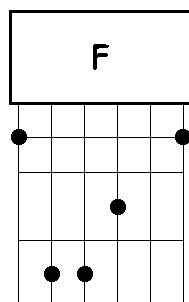

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám,
 a teď nemám, nemám klid,
 hlava třeští, asi tě mám rád,
 stále někdo říká, vzbud' se, věčně trhá nit,
 studenou sprchu měl bych si dát.

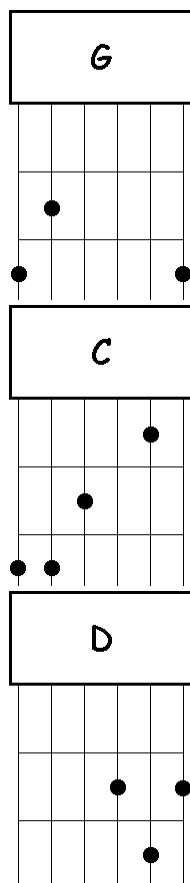
- R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
 dala sis ji do vlasu, kde hladívám tě já,
 v tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,
 že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
 tak jsem asi jinej, teď to víš.
 Možná trochu zvláštní, v dnešní době, no tak ať,
 třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

SEDM ŽLUTÝCH KAMÍNKŮ

G **C** **D** **G**
 1) Sedíš tu a posloucháš, jak řeka hučí tmou
 mluvit stříbro, mlčet zlato, tak mlčím s tebou.

C
 R: Sedm žlutých kamínků
D **G**
 mám na dlani
C
 Sedm žlutých kamínků
D **G**
 a sedm svítání.

2. Divíš se, co znamená těch sedm kamenů
 já ti na to odpovím, že sedm dlouhejších dnů.

R:

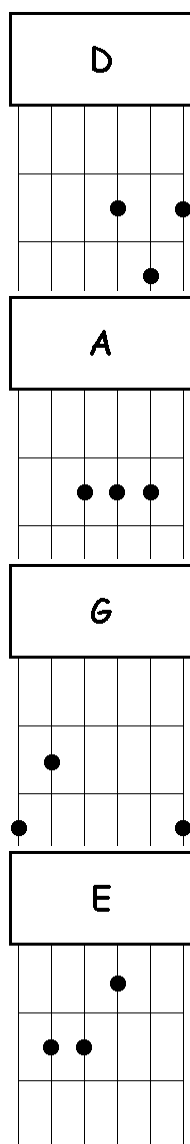
3. Až odjedeš mi do dále, co mi zůstane
 každý den jeden kamínek v řece utone.

R:

4. Až konečně den poslední za hory zapadne,
 tu u řeky se sejdeme, ruce si podáme.

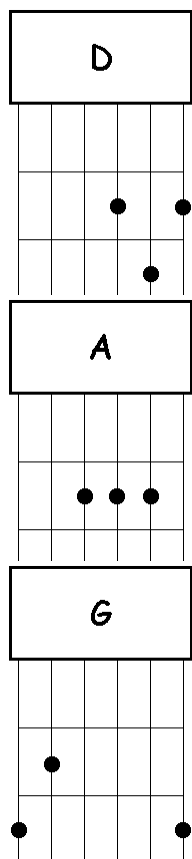
R:

RINGO DING

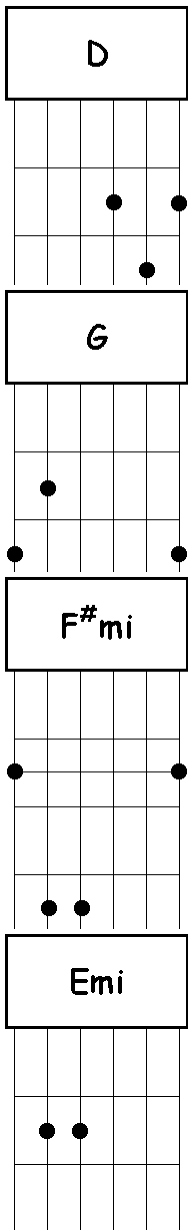
1. ^D Za mořem nejhlubším, ^A za horou vysokou ^G ^A
^D za lesem smutnějším, ^A než oči dětí jsou, ^G ^A
^G křídla vran, ^A tisíc bran,
^G ^E ^A ^D devět řek, vede tam, poslouchej,
2. Za bránou tisící, tam zvonková je zem
 a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
 pro váš pláč, pro váš smích,
 ringo-o-ding i pro váš hřích, poslouchej.
3. V ulicích z perletí a lístků okvětních,
 domečky skleněné a z křídel motýlích,
 barevný vodopád má barev víc,
 než můžeš znát, poslouchej.
4. A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
 když se stane neštěstí svým zvonkem zazvoní,
 |: ring-o-ding:| poslouchej.
5. Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
 auta se vyhnout a kdo nemoh, může vstát,
 |: ring-o-ding:| poslouchej.
6. Přichází i mezi nás i mezi námi jsou,
 na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
 zazvoní, když přijde čas,
 kde mlčky stál, každý z nás, poslouchej.
7. Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
 pro vlásky holčiček a ouška chlapečků,
 |: ring-o-ding:| poslouchej.
8. Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
 mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
 pro vášposlouchej.
9. Ringo, ding - do odeznění

OKOŘ

- D
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta
A D
vroubená je stromama.
Když jdu po ní v létě samotén na světě
A D
sotva pletu nohama.
G D A
Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad
D
tam se sešli trempi hladoví a sešlí
A D
začali si notovat.
- D A
R: Na hradě Okoři světla již nehoří
D A D
bílá paní šla už dávno spát.
D A
Ta měla ve zvyku dle svého budíku
D A D
o půlnoci chodit strašívát.
G D
Od těch dob co jsou tam trampové
A
nesmí z hradu pryč.
D A
Žije si tam v podhradí, se šerifem vyvádí
D A D
on jí sebral od komnaty klíč.
2. Jednoho dne z rána roznesla ze zpráva
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví do dnes, kdo to tenkrát odnes
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostnici.
Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal
dostal z toho zimnici.

DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN

1. Dál za vozem spolu šlapem
 D **G** **D**
 G **D**
 někdo rád a někdo zmaten
 G **F#mi**
 kdo se vrací není sám
 Emi **G**
 je to věc když pro nás voní
 D **G** **D**
 z hor divokej tymián.

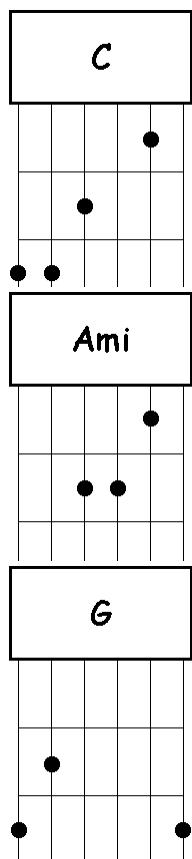
2. Léto zůstaň dlouho s námi
 dlouho hřej a spal nám rány
 až po okraj naplň džbán
 je to věc když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

R: Podívej jak málo stačí
 G **D**
 G **F#mi**
 když do vázy natrhám
 Emi **G**
 bílou nocí k milování
 D **G** **D**
 z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou prachem
 někdy krokem někdy trapem
 kdo se vrací dolů k nám
 je to věc když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

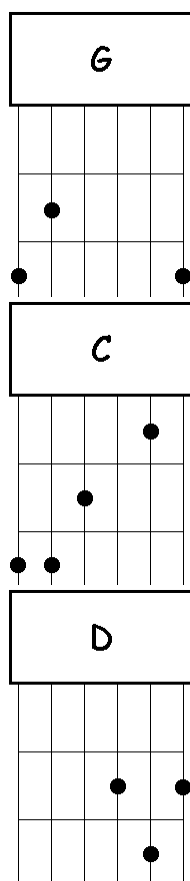
R:

VODNÍK

- C**
1. Šel jsem jednou sám
Ami
 lesní tišinou
C
 měsíc svítil
Ami
 na cestu mou
G
 když tu náhle zřím
C
 postavu malou.
2. Oči velké má
 a dlouhej nos
 kabát zelený
 věčně mokrej šos
 tak jsem pochopil,
 že to vodník byl.
3. On praví mi
 vodník zelený
 mám tři ženy
 je to k zbláznění
 každá chce dnes
 se mnou jít na ples.
4. Já nepůjdu
 jó na ten bál
 čert aby ty
 ženský vzal
 já je znám
 já je dobře znám.

HLÍDAČ KRAV

G

1. Když jsem byl malý říkali mi naši
Dobře se uč a jez chytrou kaši
C **D** **G**
až jednou vyrosteš budeš doktorem práv

2. Takový doktor sedí pěkně v suchu
bere velký peníze a škrábe se v uchu
já jim ale na to řek Chci být hlídačem krav

G

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře
jíst kaštany mýt se v lavoře
C **D**
od rána po celý den

G

zpívat si jen
Zpívat si Pam pam padam pam ...

3. K Vánocům mi kupovali hromady knih
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy

4. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech
každý na mě hleděl jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

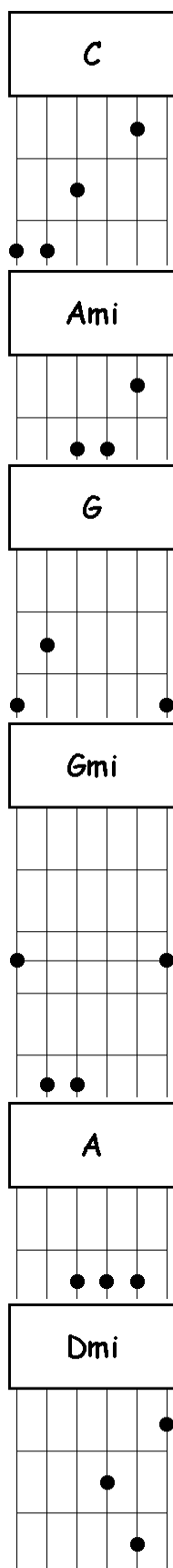
R:

5. Dnes už jsem starší a vím co vím
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy

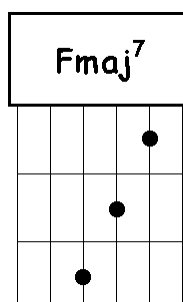
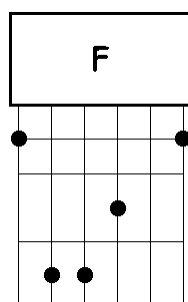
6. S nohama křížem a rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

R:

AMNESTIE

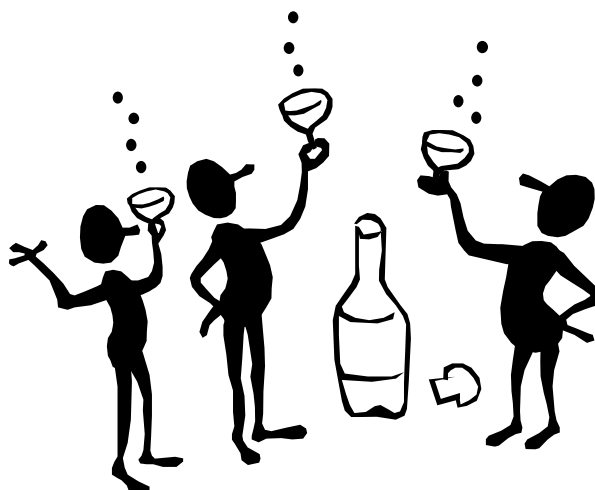
- C** **Ami** **G**
1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C **Ami** **G**
ukrad' mi vaříč na propanbutan,
Gmi **A** **Dmi**
čeho se člověk dnes nedožije,
C **F** **C** **Fmaj⁷**
v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleón,
že kávu pro všechny namele on,
tapíři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
robí si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.
6. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémie,
v ZOO je od rána amnestie.
7. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nezklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

- G** **C** **G**
1. Na louce vyrostla květina
C **G**
nebývalého druhu.
C **G**
Když si ji nakrájíš do vína,
C **G**
uvidíš v pokoji duhu.
2. Marně jsem listoval v herbáři,
vypadá trochu jak jetel,
roste jen od srpna do září,
na to je třeba brát zřetel.
- Ami7** **D7** **G** **Emi**
R: Mítí svou duhu kapesní,
Ami7 **D7** **G**
to je dnes určitě terno.
Ami7 **D7** **G** **Emi**
Duhová štáva kape z ní,
D#7 **D**
utopí v sobě to chladno a černo.
3. Možná si ťukáte na čelo,
to už máš, Plíhale, z pití.
Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
vysnít si kouzelný kvítí.
- R: Mítí svou duhu kapesní,
to je dnes určitě terno.
Nebudme, přátelé, adresní,
ale kdo dělá to chladno a černo?
4. Lepší je fušovat do kytek,
když nám ten svět nějak zešed',
nežli se ztrískat jak dobytek
a pak se řezat a všeset.
5. Na louce vyrostla květina,
lalalalalalalala ...

P.F. 2000

Vydán
jako 27. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro členy a přátele oddílu
TULÁCI
prosinec 1999, vydání prvé
Na popud ostatních sestavil
Honza

Tisk:
DŮM UM
Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 02 / 74 77 34 07, 74 77 20 81

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):
Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: 02/ **4440 3394**, tel.z.: 02/ **61 306 378**, mobil: **0603 / 334388**
<http://tulacke.misto.cz>
oddil.tulaci@atlas.cz